

(فکاهیات) *

قطعات و مثنویات اجتماعی بطرز فکاهی نیز در ازمان بسیار ساخته شده و در جراید اصفهان غالباً طبع گردیده ولی اینک بچند قطعه که در دست است ۱) گتفا میرود .

مقارن ظهور چنک عمومی پس از رفقن مستر شوستر امریکائی و دست اندازی مستشاران بلجیکی بهاله ایران (مسیو پاکه) بلجیکی بریاست مالیه اصفهان با اختیارات تامه منصوب گردید و بنام اصلاح مالیه در هر بلوک یک اداره هریش و طویل بسیاریت یک دزد شیاد تشکیل ساخت و مدیر هر اداره نیز با اختیارات تامه و مصاحبت یک فاحشه و تمام وسائل عیش و نوش بست مقصد حرکت کرد . این اصلاح و تشکیل انعکاس غربی در اصفهان پیدا کرده و همه در شگفت مابدند . برای تهدیت قدم مسیو پاکه و تشکیلات نازه این قطعه فکاهی بر شه نظم در آمد

(بن زور مسیو) *

بن زور (موسیو پاکه)^(۱) خوش گردی اداره

مالیه این شهر بدستور دو باره

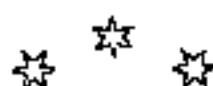
صد دایره آراسته گردی و مزین	ز اطفال نکو متظر جلفا و جوباره (۱)
واحدل چو شیخن ریگاه بحراب	در سجده و گاهی چو مؤذن بمناره
یکاره اندوران تو دیوت نهانه است	غرض نشده در عهد تو مرد همه کاره
تا دایره نازه در اطراف بلوکات	تشکیل نماینده هر سمت و کناره

(۱) جلفا عله ارمی نشین و جوباره عله یهودیان اصفهانست .

حرکت بلمودند مدیرات مجرب با نمایه حلپور و دف و چنگک و عاره شهری بهماشا شده بر بام و در آبیه رقص میانه رو و مطری بحکماره هر دایره ز اجزای مناسب شده تشکیل شرطست تناسب بله اول باداره

زاغول و نرکه (۱) ذی غارت نجوان
وز غارت سرمایه بیچاره رعیت
ناخزه و غریبه شده گرم اشاره
پلت روزه اداره شده بازار مکاره

غارنگر رو دشت (۲) فرنگیس و جلالند
بی اسلحه غارتگر خلقند و ندارند
جز کهنه غلافی شده مرهون کتاره
در قحت فشار آمده کوپا و زواره (۳)
غارنگر جی لشکر نیس است چه بچاره ؟
دو کهنه امیر ند بیک دار الاماره
سرمایه این هر دو امیر است بشارت
پلت تنبک بی بوست و دو دایره باره
هم دوخته پایوش و هم افکنده شراره
..... بعده با ارسی دوز (۴)

سید احمد دکتر ذی نہب نوافل آراسته پلت اردوی افزون ز شماره

(۱) ذاغول یکی از معروفات اصفهان و لریه اسدالله خان نامی است لرک . و نجوان بلوکی است غربی در بکفر سگی اصفهان

(۲) فرنگیس نکی از معروفات وجلال خان یکی از اطفال غارتگر مالیه و روست بلوکی است است شرقی در جار فرسنگی اصفهان

(۳) فشارکی نکی از معروفات وکوما و زواره دو بلوکند در سیال اصفهان

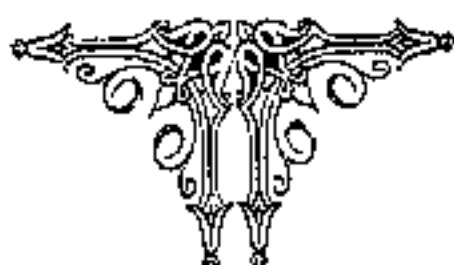
(۴) چیسی از معروفات و بنان الملک نام مدیر دایره حی و حی بلوکیس جنوی منصل با اصفهان و در قدیم از محلات اصفهان بوده

(۵) ارسی دور نکی از معروفات

گردیده نوافل فلکی بر زستاره کار همه شب تا بسحر رفص سواره وز لغت دل خلق بدست همه یاره ییکر چو سمن نازک و دل سخت چو خاره در جعل شد و روز و بقلست هماره	از کودک رامشگرو از مطرب خوشگوی شفل هم در روز یا مشق ییاده از خون مسلمان همه را غازه برخسار ناوک فحکن از غمزه کانگیر ز ابرو فرمانده انوا چه نوافل شده دکتر
--	---

* *

ایدیولوگی بیچاره گر از دری صفا هان
ین چون موسو پا که ناپاک و مدیران
آن ش زده برخمن دهقان سبه روز
نی نی نفلط رفت سخن مذبح این آب
این دیو دغل زاده آن پست کریوه است
ای ملت اگر زنده از جای پیاخیر
نا بود کن این ابرهه ذان پیش که سازد
راه نظری هست در انداز نظاره
سر گرم چنایت شده اند از همه باره
ز نده زده افراد رعیت قناره
سر جشم دی باشد و اینجاست فواره
وین غول ذیغواه آن زرف مشاره
چون خیل ابابیل بسجبل و حبخاره
و برآهه از این کعبه بی و سقف و هزاره

(نوحه رضا ذغالی)

در دوره مشروطیت کبیر قبل از جنگ عمومی هنگامی که معتمد خاقان صدری
که در اوایل ملقب بقیام الدوله گردید حکمران اصفهان بود میرزا عباس خان نامی
از اهل فقیه بر پا است نظمه منصوب گردید و اول کسی بود که بنفوذ روحانیان در
اسفهان اهیت نمایاد و عاقله هم معتمد خاقان را ترور کرد ولی معالجه شد.

حاجی آقا محمد چوباره که آخوند است بی سواد و در اخلاق نکوهیده دارای
مرتبه افراط روزی در بازار اصفهان برپی نظمه پرخاش کرد و چند سیل پاداش
یافت و برحسب معمول از اصفهان قهر کرده بتخته فولاد رفت.

فردای آنروز آخوند های اصفهان بازارهارا بسته و دسته های سینه زن
از محلات حرکت دادند تا از تخته فولادهم آقا را یاوراند و همنا رئیس نظمه را
هم تهدید کنند.

از محله میدان کیه و چوباره هم دسته بزرگی مردم افتد برپا است رضا ذغالی که
نوحه خوان و رئیس الواط واجابر بود و خودش نوحه و مرتبه میساخت و میخواند.
نوحه و مرتبه ذبل از اوست

(نوحه رضا ذغالی) *

* (هنگام رفتن دسته بسمت تخته فولاد بزبان اصفهانی)

(۱)

اون حاکمی پیغمبری ما تغه بولانس (۱) اون عالمی بی یاوری ما تغه بولانس
اون سدی ما سروری ما تغه بولانس اون مادری ما خواهری ما تغه بولانس

(۱) بولانس . بزبان میدان کهنه اصفهانی بعضی فولاد است.

﴿ سه تا بزن ﴾

حالا میریم مباریش برآ خودمان میداریش (۱) تو شهر نگر میداریش
 (۲)

احکامی خدا دینی نبی جله یادس هنخواهه شرع نبوی نخه بولاتس
 امروز شبی قلس و ایامی براتس هر کس فرمید خولیس و ان زیاتس (۳)

﴿ سه تا بزن ﴾

شدس آفای جو باره جو باره آواره از جو باره آواره
 (۴)

آقا حالا از نخه بولات میره بظهرون الاغنی آفایرقة میره شیراز و کرمون (۵)
 ای بچه جو باره وای لوطنی میدون (۶) گریه کن و بر سر بزن از دردی بدرمون (۷)

﴿ سه تا بزن ﴾

خری آقا تندو تیز است آقا رو بگریز است هر کس نمود که هیز است
 در این موقع تمام افراد دسته شروع کردند بدوبیدن تاهیز نیاشند .

(۸)

ذد تو گوشی آقا رئیسی نظمیه سبلی شد صورتی کلگونی آقا از سبلی نیلی
 ای آقا تو سبلی خور و مظلوم و علی نظمیه بر س از بخود کند و خلبانی (۹)

﴿ سه تا بزن ﴾

آقا کوهس و دریاست بچه محله ماست هبته جاش همین جاست

(۱) میداریش . یعنی باقی میگذاریش .

(۲) این زیائی است . یعنی این زیاد است .

(۳) کرمون . سکرمان (۴) میدون . میدان (۵) یدرمون . بیدرمان

(۶) بخو دهنی ای بزرگ و گند چویی است که یامیل آهن بیلی یکنفر میزند و خلبانی
 ایست در دل ز دارای میل آهن که بای ده پست نظر را در آن میگذارند .

(4)

هیاس خان برو بی آقا ده تیر کشیدس رنگی آقا از دیدنی ده تیر پر بیدس
از ترس آقا نا تخته پولات پهار پیا دو بیدس (اما بی مر) خواهیدس و پاهاشا رو بقیله کشیدس

سہ تا بزن

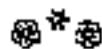
آیا در مرده آقا
 آی میل خورده آقا
 زخم افسرده آقا
 ایم دو می بازار بیندید که دین رفت
 دین رفت و خدا رفت و رسول بن امین رفت
 کوه رفت و فلک رفت و زمان رفت و زمین رفت
 آقامیم چو ناره میل خورده بعین رفت

三

وقتی دسته بانگه فولاد رسید رضا ذغالی این مرئیه را باحضور اغلب علما در
برای آن خواند و بیک طلاق شال ترمه کشیده خلعت گرفت.

) (مئیہ رضا نگالی)

آقا قربونت برم از بسگه سبیل خورده
از جوباره فهر مکون ای حججه الاسلامی ما
مادرت ای آقا درخونه برات غش کرده است
مادرت را شاد باید کرد از دیدار تو
میزنه بر سر زهیزان تو ملا حریقال
هستی ای عباس فتفاڑی تو چون شمر شریر
آقا از ده تیر تو رم کرده و ترسیده است
لوطنی هیدون سزا یست میگذارد در کنار
تو گان کردي که سالم از میون چون برده

آقارا از تنه فولاد حرکت دادند برای شهر و در هنگام مراجعت رضا
ذغالی این نوچه را می‌غواند و سینه میزدند.

نوحه دوهم رضا ذوالی

عباس فنازی او ن مردی پنده
زد سیلی بر روی آقای جو باره

پائین کشید از خر	آقایی مارا روز	افتاد خر رو آقا	ما باش
شد زیر ہای خر	آقایی ما پیغایز	پیغایزه تر از خر	آقائی سی چاره
آقای مظلوم را	شب چستجو کردند	بر دند بنظمیه	بی آبرو حکردن
انشه کار سنک	با این سبو کردند	بی آبرو و حکردن	مهدون و جو باره

بشنو ای آقا جون حرف ذغالی را هر لای بالی را
محروم مدون الا رضا ذغالی را اوماست هال تست هسقی گر اینکاره
بقیه فکاهیات و شرح حال آقای جو باره موکول بجلد دوم است

رصیق خبرهای دروغ روت و بر ضد آگهت های اصفهان در سال اول و
دوه جنگ رمایات و فطمات فکاهی سیوار ساخته شده و مختصری از مطلع که در
دست است اینک کاٹه میشود.

(رباعی)

کامروز سیاه مایمیت	نایسار	روز داده ذ شهر لندن اخبار
یکجا بشجاعتنند	مشنوں فرار	پکسو بغضه می نشینند عقب

(رباعی)

امروز ز انگلند فرز پنجم
داد است بباب عالی او نیها تو
کارم سرت هزار میون خانم
مغور مشو گرت دومیون خانست

(رباعی)

دیروز سراد وارد گری از لندن
بیفام فرستاده شهر برلن
کای کشور مرد خیز یک مرد دلیر
در جنک زبونست بچنک صد زن

رباعی جواب

پاسخ بسراد وارد گری هند تبرک
در داد کهای خصم بشر خود و بزرگ
نشنیدستی که صد کلاح و یک سنک
تادیدستی که صد کلاح و یک سنک

(قطعه)

چنین گفت کاپرد نایاک خوی
یکی در صفا هان با گشت روس
بدست حریفات یعنی خاشجوی
وطن مادر نست اورا مده
که من گاده ام مام خود ازدو روی
چنین داد پاسخ دو رو مرد زشت
بهل تاکند همسری با دو شوی
اگر مادر من بود این وطن
نیوشد خامش شد از گفتگوی
سخن گوی چون پاسخ غلبان

(قطعه)

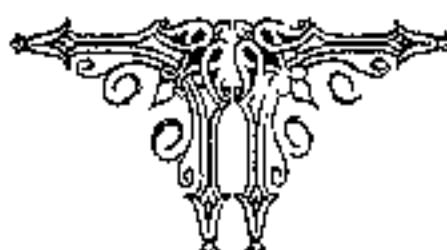
یکی گفت با رافت الملک زشت
که ای منشی آونسل انگلیس
ذناموس خود پاس کن چون بلیس
محکن پیشه با دشمنان دوستی
که با دشمنی نیست رافت ایس
چنین رافت الملک دادش جواب
که گشتم ذ خوان عدو کاسه ایس
من آنروز ناموس دادم بیا د

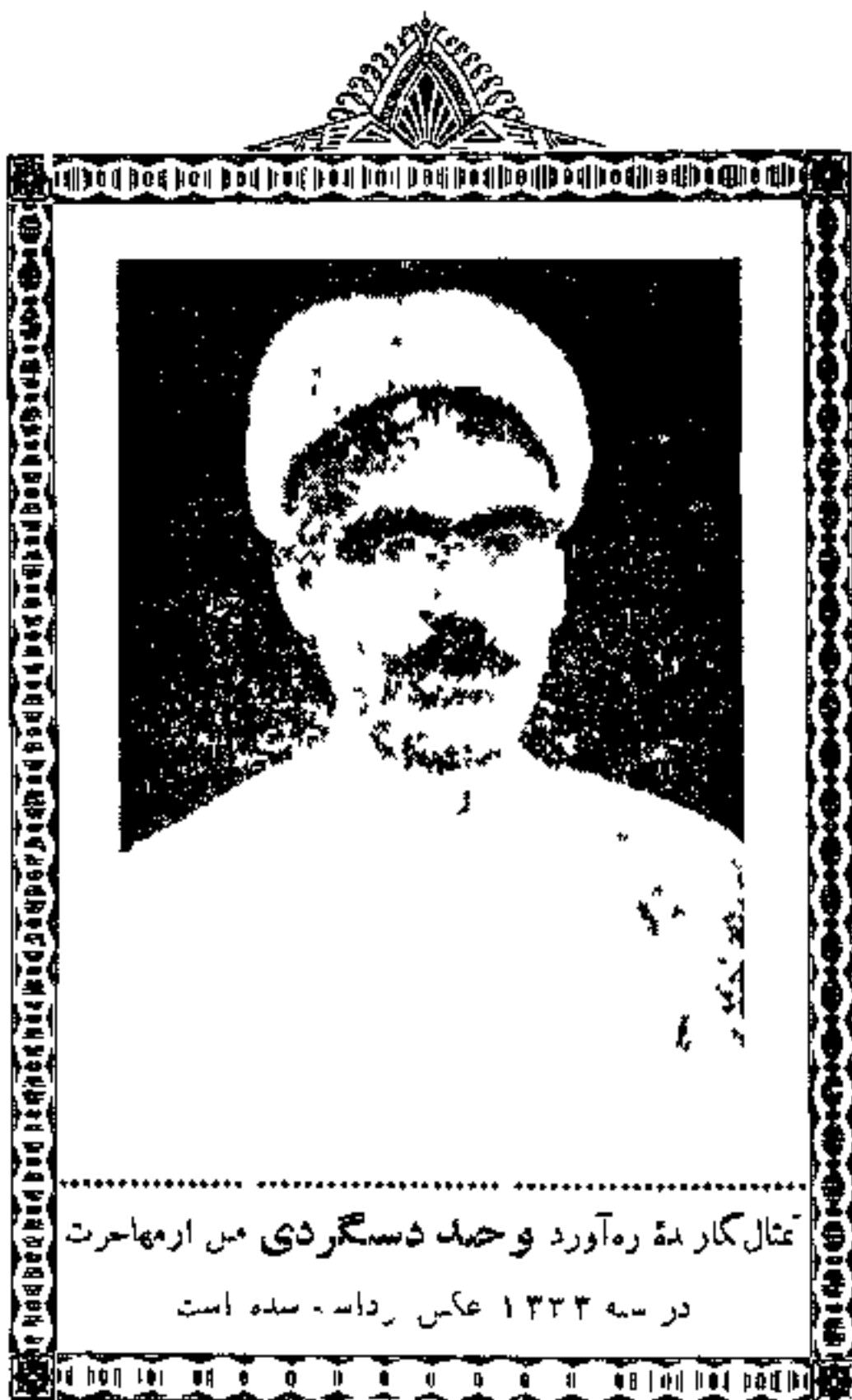
قطعه

این قطعه پنج شصت روزه قبل از حرکت و فرار برای یکی از دزدان مالیه

مروف اصفهان حصوری و بالداهه ساده شد
 از املک ها شد کشور ایران خراب راین. املک احق شهر اصفهان خراب
 گردیلهران را خراب از ریشه تا زیر پیش بود
 اصفهان را مکند ناریش از شان خراب
 حواس در فروین رود آمد اصفهان خراب
 اروی حس را چون نزهه مور حاکم بیعت
 حواس چون قاش قدرت پش و پرایی کشد
 پش است آین صورت رشت چهار ارگان خراب
 گرد در صلب پدر و پران را با اصطلاح ساخت این مطر مادر مامرا زهدان خراب
 عرجه حسته است این غرمه حود دافول نام اردو سو جون کشور الحجیث و صربستان خراب (۱)
 درهم دا فول در پیش سان کار دست آن ملان محروم امر پیش آن بهمان خراب
 ر در حامه کشیده شکل کشکول و تر آگهست از بکت هر کس سنت چون دور آن خراب
 یعنی از صرب تر رین بلان کار دار گفت کشکول گهانی در کم ایمان خراب
 اکه گویید اتر رین حست ساخت ساخت مالیه حون کشکول درویشان خراب
 از خرابی دست ردار ای بدیده آسمان
 حون بو کاخی سقف و اشنی مع و شاد روان خراب
 ای سرخ دور شو از بوستان اصفهان از سرخ تا کی و تا چند این بوستان خراب
 اصفهان رست هشت اسوس ای آدمست بست شایان تا شود ارمقدم شطان خراب

(۱) در این صرب و بلند در دست فسون المان و هکلی خراب بود

عثالت کار ده ره آورد و حیدر دستگردی من از مهاجرت
در سه ۱۳۲۴ عکس رداش سده است

) گفتار سوم ()

فرار از اصفهان بطرف بختیاری

در ماه محرم ۱۳۲۴ هجری قمری که تقریباً یکسال از جنک گذشته بود
بمناسبت نفوذ وقوت آلان در اصفهان و کشته شدن فریب خان و دویس بانک استقراری
روس بطريق ترور و تبرخورد موسیو گراهام قونسول انگلیس . نایبندگان انگلیس
وروس ییهانه نداشتن امنیت از اصفهان با تمام اتباع خود خارج شده بطرف ناصریه
واهواز از راه بختیاری رهسیار شدند .

چندی نگذشت کمیته مقاومتی از طهران با اصفهان آمد و از دیدن مهاجرین و
اومناع و احوال آنان اغلب دموکرا تهای سالم و ساده و با حقیقت اصفهان با مجاز انباز
و با دور نگران هم نمک شدند .

در همین اوقات اعماه گرفتن از رجال مستبد و نفوس نایاک شروع شد و جاسوسان
اجانب در شکنج عذاب گرفتار آمدند بانک انگلیس هم بدست مجاهدین و هر راهی و شرکت
سردار اشمع حکمران وقت شکسته شد و تسام پولهای از اعماه و غیر اعماه در یک
تعاریخه جمع و رای خارج حرکت مجاهدین تخصیص یافت .

انگلیس فشون تزاری روس را از فزوین حرکت داده و بعزم اصفهان وارد
کاشان کرد .

سردار اشمع حکمران که در ضعف نفس و جنمشپور و معروف بود در او اعط دریم الآخر
۱۳۲۴ ناگهان نیمه شب از اصفهان بست بختیاری فرار کرد دیگر روز بواسطه شیوخ
این بغیر وحشت و تزلزلی در تمام طبقات اصفهان ییداشد و بلافاصله تمام بختیاریها اصفهان
را خنی کرند و رفند مگر حضرت میریم که حرکت فرار بختیاری هارا زشت شمرده
و منهن او باعث اضیبان و قوت قلب اهالی گردید .

یعنی السنه ؛ اینکه از طرف روس و مرکز روس یوست حکومت داشت از
اهمت بی‌ی میریه در اصفهان متوجه شده و جوئیت اظهار سمت حکومت نیست .

این اوضاع یکم و اندی طول کشید و در تمام این مدت من در دستگرد بوده و شهر نمی آمد و اغلب اشخاصی که در سیاست دخالت داشتند نیز از شهر خارج بودند.

هدیر جوینده زاینده رود سید عبدالحسین خونساری که آنوقت سمت مدھی العومنی عدلیه اصفهان را نیزدارا بود و گزار او در صفحه (۱۱) دیده میشود از تهمیم فرار و مهاجرت داشت و لوازم سفر خود را بستگرد آورده بود در خانه من آموضع با یکدیگر فرار کنیم ولی نصرالسلطنه که فائزد حکومت فارس بود در اصفهان اقامه داشت و یمن السلطنه و هایون میرزا او وعده تامین دادند از این سبب از حرکت منصرف شد

(روز جمعه ۱۲ جمهادی الاولی ۱۳۴۶ قمری)

در این روز عازم حرکت از دستگرد «دم ناگاه خبر و رود رضاخان جوزدانی و سردار صولت یختیاری وعده از اعضاء قونسلگری آلمان (که قبل از اصفهان بعثه رفه بودند) از طرف دستگرد بتهه اصفهان فرار سید احمد واقعه این است که در این روز پسون بی میریم هم از شهر خارج شده بود یمن السلطنه فرصت باقیه اعیان بی آمین واشراف بی شرف را اطراف خود جمع کرده و تقریباً جشن حکمرانی رای خود میگرفت ناگاه رضاخان و سردار صولت و جعفرقلی با یانصد سوار وعده از اجزای قونسلگرانه آلمان هنگامی که آنان انتظار ورود قشون روس را داشتند شهر وارد و یکسره بدارالحکومه رفت و ادارات دولتی را تصرف کردند.

شاهزادگان و اعیان حاضر در مجلس جشن از درو دیوار بالباس مبدل و چادر زنانه از محل خود فرار کرده در شهر ویدون شهر بنهان شدند.

شببه سیزدهم

در این روز سید عبدالحسین زاینده رود از شهر به دستگرد با تلفون بعت اطیبان داد که آمدن ساه روس برای آمدن رضاخان بتعویق افتاده است شما یا تیه شهر تا در باب رفتن مشورت کنیم دو ساعت بعد از طهر من از دستگرد با اصفهان رفه یاره از کارهای شخصی

را انجام داده شب در منزل جناب آقا محمد حسین دائمی جواد که یکی از تجار دوشنبه فکر و باسلامت نفس و صمیعت است اقامت ورزیده و صریح روز هم در خدمت آقای حاجی شیخ محمد باقر الفت برای وداع و خدا حافظ رفته و خارج شد

پیکشنه چاردهم

از خانه جناب آقا محمد حسین بیدان شاه آمده و در میدان جمعیت پیاری دیدم برای تعقب بیش رفتم معلوم شد یک تنفر صاحب منصب روسی است که شب بیش ، بیش قراولان روسی نزدیک دروازه اصفهان آمده و قراولان سردار صولات او را مقتول ساخته و هراهانت فرار کرده اند یک تنفس بیچ تیر روسی و یک ساعت طلا و چند نوشته هم هر راه داشته است .

از دیدن این مقول بقین بیدا کردم که ساه روس همین امروز باصفهان وارد میشوند بدین سبب عازم حرکت بستگرد شدم مأگاه مدیر زاینده رود رسید و باز اطمینان داد که با این زودی ممکن نیست ساه روس باصفهان بیایند و برای اهار جدیت کرد که بخانه او بروم و رفتم و س از صرف ناهار مأگهان صدای شلیک تنفس و بلا فاصله شلیک توبهای سنگین بلند شد و حون این خانه محل خوف ود هردو از خانه بیرون آمده از راه بیراهه و بست کوچه خود را بیدان که رسانیدم در راه هر کس ما را مشتاخت با شمات و فحش ما را استقبان مکرد و آرزو نخستین روزی بود که برویات و حسیات ملت بی برد .

حوالی غروب از مسجد جامع گذشته در سعادقه بخانه میرزا محمد علی ام ناجی که از رفای مدیر زاینده رود بود وارد شدیم . ضوف کشید میرزا محمد علی هم وارد شد و ماطنا از دیدار ما داشت کردند و فاعل را اینصور بن کرد .

سپاه روس آمدند و رضاخان و سردار صولات و جعفرقلی فرار کردند میرزا قاسم خان شیرازی رئیس هالیه سردر هالیه را سنگر کرد و پنج شش نفر را بیخبر بدست خودش کشت و هنگام ورود سپاه روس پیش آمده نعش آنها را بصاحب منصبان نشان داد

و خود را خادم روس و دشمن ایران معرفی کرد!

شب را درخانه میرزا محمد علی با تزلزل خاطر پسر بر دیم آفایشیخ اسماعیل صراف که یکی از دوستان بندۀ والان بر حمّت ایزدی بیوسته است همان شب در آنخانه ما را ییدا کرد در صورتیکه آنوقت هیچ‌گس طالب دیدار نبود و مرد بخانه خودش دعوت کرد و این دعوت چون مطابق میل من و میرزا محمد علی هردو بود برای فردا پذیرفتم

دو شنبه پانزدهم

مدیر زاینده رود سه‌کتوب یمین‌السلطنه و مفخم‌الملک نایب‌العکوه یمین و همایون میرزا نوشت در باب تأمین خویش و از حرف همایون میرزا جواب مساعد باور سده بعد از ظهر مصمم شد برود برای ملاقات من ازا و خواهش کردم که در باره من سخن نگوید و اگر سخن کوئند جواب نهد که یکماهست بچار محل رفت و بنای بود که خبرهم بمن برساند ولی رفت و از روز خبر فرسید پسر شیخ اسماعیل صراف را فرمادم درخانه مدیر زاینده رود برای آنکه اسباب و لوازم عجیب‌نوروز را که تبه کرده بودم با خرسواری بدستگرد برده و خبر سلامت مرد بخانواده برساند و اینکار را با اینکه سخت بنظر می‌آمد انجام داد و انشب که شب عید بود با فراغت خاطر درخانه شیخ اسماعیل پسر بردم

سه شنبه شانزدهم

امروز روز عید سعید نوروز است گرچه برای من شام بخرم بود شیخ اسماعیل برای تعقیق قضایا از خانه برون رفته با داره حکومتی شناخت و پس از ملاحظه اوضاع نزدیک خلهر بخانه برگشت و گفایت جشن یستری یمین‌السلطنه را شرح داد خطبه خواندن خطب و افتتاح کلام وی بدین‌یست متنی **الیوم الجزت الامال ما وعدا** بی نهایت مرد غمگین ساخت در این هنگام مدیر زاینده رود رسیده و گفایت ملاقات خود با یمین‌السلطنه را شرح داد یمین‌السلطنه ازا و خواهش کرده بود مرد نشان بده که در کجا هستم او گفت بود یکماهست بختباری رفته و همین حرف باعث نجات من از چنگان یمین‌السلطنه گردیده .
پس از متورت مصمم شدم که همان‌ور عد از شهر خارج و دستگرد وارد

وبسمت بختیاری مهاجرت اختیار کنم . بعد از ناهار با تفاوت شیخ اسماعیل و پسرش از خانه
یرون آمده از مسجد جامع گذشته از سمت جوباره و تلواسکان و یاقله و دروازه حسن
آباد و سمت امامزاده قر خود را به پل چو بی که مستعطف نداشت رسابده و از شهر
خارج شدیم .

پسر شیخ اسماعیل شهر برگشت و من با شیخ اسماعیل وارد تونه فولاد شده
واز آنجا بقریه سیجان واز سیجان بین آباد وازانجا دو ساعت از شب رفته بدستگرد
وارد شدیم

در راه هیچ تناسائی هاراندید شب دوستان و خویشان اشخاص ذیل کر بلائی
حسین ملک محمد . محمد جواد قهوه‌چی . مشهدی هدالخالق . سید ابراهیم . برادران
حسین و باقر و عباس . جمع شده نیمه شب همه را وداع گفته باختصار لوازم سفر و
هر امی کر بلائی حسین ملک محمد و محمد جواد قهوه‌چی که دومی را اینک فرمان رسیده
واز اولی خبری مداره در کجاست از دستگرد حرکت و از راه نجات عازم چار محال
بختیاری شدم .

چهار شنبه هفدهم

پس از بدروز دستگرد در بلوک نجات از فرای حسن آباد وارد
آباد و با غابریشم گذشته بدون ملاقات کاروان و راهزن دو ساعت قبل از ظهر بقریه
خولنگان رسیده در خانه بقال ده صرف ناهار کرده و خبر یافتم که رضاخان و سردار
صولت روز گذشته بقریه مبارکه ملک همایون میرزا حله و مبارکه را تصرف
پنج نفر از رعایارا مقتول و هفت نفر مجروح و یک مخدنه را هم غارت کرده اند .

بدین سبب از سمت مبارکه نزهه و از راه دیگر حرکت کرده یک ساعت پرورب
وارد فریه حسن آباد تونک بینه‌گان شده در قلعه منزل کرده آفای دکتر مسیح خان که
پکنفر دکترنامی درجه اول و دانشمند و آزاد بخواه اصفهان است با آفای دکتر جواد که
از شاگردان اوست در آنجا بودند با مسرت ملاقات کرده شب را با صحبت آن دوست
بزرگ گرامی بروز آوردیم

پنجمین بخش هیجدهم

بامداد ادیگاه حرکت کرده پس از طی یکفرستنک به (تئک پیدگان) رسیدیم اغاز تا انجام این تئک یکفرستنک واژه دو صرف کوه بلندی سر یکیوان کشیده و همواره مکن دزدان در آهنگ است . اول تئک تیهایست که در باستان سکنه داشته و قبرستان هم هنوز در حوالی آن موجود است و نیز چشم آبی در اول تئک از یک کوش از میانه ریگزار چهارستنک پیرون میآید و بسمت حسن آباد تئک پیدگان میرود ، در وسط تئک اسی از سردار صوات از کار افتاده و هنوز زنده بود و زاغان و گران در اطراف کوه منتظر مرگ او و عروسی خویش بودند . آخر تئک چشم آب کوچکی است در آنجا فرود آمده و پس از صرف ناهار حرکت کرده از تئک خارج و از خطر آزاد گشته

از تئک ناسفید دشت که منزل ابوالقاسم خان فرزند ضرغام السلطنه و مقصد ماست یک فرستنک است در راه از میان برف گلهای سفید تازه که آهارا گل حسرت میگویند رسته و منظره خوبی داشت .

حوالی خاک وارد قلعه سفید دشت مملکت ابوالقاسم خان شدیم ابوالقاسم خان خود « صد سوار بسمت گرمانشاه رفته و برادر کهتر او خلیل خان که با خلاق ستوده آراست است در قلعه از مهمانان فرازی بذریائی میگرد .

سردار صوات و اعتماد انجار اصفهانی و هیرزا رضا خان مستوفی که بی سبب و بحکم و هم از اصفهان پیرون آمده در آنجا بودند شکر الله خان انصاری اصفهانی هم که مدعی ازادی خلبان اود (وکل مدعی کذاب) در قلعه حاضر بود . ناصر نظامه تبریزی واحد آقای تبریزی مجاهد که گویا هنوز هم در اصفهان کمیسر نظمه است در آنجا بود . شب را بعض احتجاج آقای دکتر مسیح خان و دکتر جواد بصیر آوردیم

جمعه نوزدهم

هیرزا عس خونه مهندی قوسنواگری آمان و هیرزا محمد سده با هفت سوار

حوالی ظهر از راه رسیده و عازم بودند که در آباده بشار زدایر آلمان ملحق گردند و خبر آوردند که سپاه عثمانی گرمانشاه را از رو سها گرفته و همه هم با تصرف سپاه عثمانی درآمده شبانگاه ببنایت نوید فتح قصیده ذیل نظم آمد و در مجلس دوستان خوانده شد چهار ساعت از شب گذشته قلیخان پسر کوچک حاجی علیقلیخان سردار اسعد که تازه از فرنات آمده بود بدین من مهاجرین آمد و دعوت کرد که فردا که شبیه اول سالست در چشم رنگرزی یقفرستگی سفید دشت مهمان او باشیم .

نوید فتح

از نو توان بکالبد ناتوان رسید
مشت خدا پر ایتمام جهان رسید
بکاره تا برشت ذکر ماشهان رسید
چوش سبه وجود همدان ناگهان رسید
روزسرور و شادی و هدل و امان رسید
برساز چنگ آسلحه بیسگران رسید
طیاره صف صفا از طرف آسمان رسید
از ره بسان قله آتش فشان رسید
مرک فیوا و صاعقه ناگهان رسید
گرده هزار سلسله شیر زیان رسید
بر جم گردید از علم کاویان رسید
کوه بلا و محنت ضحاکیان رسید
هنکام آزمون و گه امتحان رسید
روز سراجعت بسوی اصفهان رسید
کاین خار مملکت را پرای جان رسید

مارا نوبت فتح ز کرمانشاه دستید
آوازه شارت فتح مجاہد بیث
سیل ساه کشور ایران و جیش ترک
درهم شکست لشکر ایران سیاه روس
دوران رفع و معنی وجود و ستم گذاشت
از مرزو بوم آلمان اسر دیار جم
بس و فشنگ واگون واگون ذرا مخاک
بس توپ فله کوب هوزر که ناگهان
بهر هلاک وزد و کراندوک نیکلا
روباء و خرس جا بدیار عدم کشند
ناگه هزار کاوه بیدان گبر و دار
آمد شهر فر فریدون ز کوهسار
ای ایل کامکار سلعشور بختیار
هان جنبشی کنید که فرصت غنیمت است
ماست خوار فاجروا ول ز دشه کنه

فاجار دست روس است این دست فطع کن
زاین قوم سودرفت و بکشور زیار در سبد

همت ز بختیاری و فتح از خدای پاک با یاری خدای ز اغیار دون چه پاک

بازوی جاه دست شرافت سوار ملک
وی روز چنگر فتنه کبته حصار ملک
نا رفتی از صفاها ن ای دستیار ملک
آن مرد چین کیش که تایید بکار ملک
ییکاره کشت گرم چو شد کارزار ملک
ز همه شکافه که ز دل شد فرار ملک
ذارای نجین نبود کنون روزگار ملک
بار دیگر بیوشد در جوبسار ملک
نمای بار دیگر چون نخست یار ملک
هر دست اقتدار نگیر اختیار ملک
وز خون خصم بشان کرد و غبار ملک
ای تادی زمامه و ای فیکسار ملک
س سپر کن وطن را ای نوبهار ملک
تا بر بعد شرافت باش آییار ملک
سرها به گف کر فه برای نثار ملک
عزت شود دوواره شعار و دنار ملک

ای مردم مسیح دم ای افتخار ملک
ای شمشاد سعادت ایوان بختیار
در گشور صفاها ن یا زید روس دست
این نکبت از شجاعت سردار اشیع است
سردار بود عرصه غارت چو گرم بود
اسکونه نیم شب ذ صفاها ن فرار کرد
کر حکمران بو بودی در مرز اصفهان
از حشمت سعادت تا آب فرو جاه
از جای خیز و ایل سلحشور بختیار
ای اخبار ملت و مختار کرد گار
بر گرد در صفاها ن لشگر گران
ئن نخست شادمانی بیگانه سر نگون
هید جم است و فصل ذ مستان شدست طی
از خون دشمنان خودی ام در اصفهان
امروز بختیاری فرامیزد تو امده
تا رخت نمد از وطن این ذات و ستم

(بشتاب هان که یار قضا و قدر تر است)

(ای چرخ از ستاره سپه بیشتر تر است)

سمسام زاده منتخب ایل بختیار
کشته بجا رموچ خطر از دوسودو چار
در بشه هرمن شدستند رهسار

ای مرتضی فلک خن میر مزرگوار
لیک آگهی له زورق آزادی وطن
خرس از شمال کشود و رو به از جنوب

دست دراز بمنی از آستین بر ار
در فارس زاکلبیس برار از دوان دمار
اینک گواه من که مر این مو و این دیار
آخر سرای کرده خود دید در کنار
جانو سیار اگر نه پجا بود و ماهیار
فاجار ازین دو خانی ذشت است پادگار
بر بست روم و یونان در بند افتادار
در خون کشید کاره اش از گرز گاو سار
گرم است دارد گپرو پا گشته گپرو دار
تر گیه تیره کرده بر اخبار روزگار
گردیده روز بر سه روس شام قار
مغلوب خصم گشته بیدان کارزار
نا چند ازین دودشمن پامال و اطه خوار
گلزار مملکت حکن بیرا سه رخادر
منحک وار کن سه روس بار و هار
سل چبره بشود پوز ہش کنی هرار

کوتاه تا ذ ملک شود دست اجنبی
در کشور صفاها ن از روس سر گکوب
میرا بزرگوار ا نار بخ مطهکت
یگانه چبره گشت اگر و چار روز ماهه
در مرز چم ساه سکندر بیر سید
دارای ملک ازین دو مداندیش شه ڈبون
بر لپر سکندر بر خاست ارد شبر
منحک اگر شست مر او رنک چم دو روز
در این برد و جنک عمومی که هر طرف
ملکار حکرده قامت مردانگی علم
گشته پناز مقتل بر چشم انگلیس
از دست داده است لهستان و بالتبک
پامال زر منند لئون انگلیس و روس
آدایش سهان گن ای مید نامور
از کوهسار هچو فریدونه بیافر و د
خواب گران باد فنا مدد هد کله

(بشتاب و اصفهان را از روس پاک کن)

(ضیحک را چو کاوه بگرزی هلاک کن)

نقه این نر گیب نه بدت نیامد مخصوصاً غاطر دارم که یک
بند مفصل دیگر خطاب به ضر غام السلطنه وده و اکنون یافتم و اکر بس از
این پدا شد طبع میگردد

شبیه بیستم

مرحب دعوت قلیخان حکم اکنون سور دار پادر ملقب و در نظام
وارد است بمناسبت شبیه اول سال با تمام دتفا بجهش دنگرزی یک فرنگی

سفید دشت رفیم

این چشنه در ریشه کوه بلندی واقع و دو سه منک آب از آن می‌جوشد پس از باصفا و خوش و خرم
است، پس از صرف ناهار ظهر مکتوبی از طرف صریح‌السلطه بردار صوات رسید مبنی
بر دعوت او با همراهانش به (پرادبه) و چون جمعیت صردار صوات زیاد و خوانین
بخباری هم با او مساعد نبودند ازین دعوت خشنود شده و مصمم شد که
همین روز به پرادبه که تا اینجا دو فرسنگ است حرکت کند من هم با
خبل خان بهرام او مصمم رفتن شدم.

دو قطعه را نزول بر سر چشم رنگرزی همان روز ساخته شد و اینک

نکاشه می‌شود

(چشممه)

اشک اوصاف و سرشک رخ هارمانی
ما سرا با بر شک غم دل طوقانی
سبزه روید چو کند ابر سرشک افشارانی
شهر بر سلسله بی طرفان ارزانی
کوه و هامون طلب از رهرو این میدانی
که شده یوسف آزادی ما زندانی
تا کجا برج خ بمالد بزمین پیشا بی
بهر بیوند که بندد گره بر پیشانی
دولت بر دهد از سر چومه نورانی
گو سفندی که بر او گرگ کند چو بانی
قسمت ماست سر افکنندگی و نادانی

چشممه ناما شده هم چشم باشک افشارانی
چشممه تر دامن اذ اشک دل و خود بر ساحل
اشک سر خم برخ زرد از ها دارد
هر که بر ملک طرفدار شد از شهر گذشت
خانه باشد نفس تنگ و علایق با هست
نه عجب گرمه بعقوب به بست العزیزم
ما و خوناب جگر مدعی و باده ناب
نار و بود از گسلد کشکش برج زمرد
بايداری اگر از کوه گران آموزی
سبزه مرگ به صحرای عده خواهد خورد
سر بلندند و دانانی خود اهل جهان

گفتم آئین و وطن هر دو شد از دست وحید
گفت داد از ستم سلسله روحا نی

(خانه مجنوں)

میهان بر خانه در بسته مجنوں شدیم
کوی ساحل ماغریق از آشنا خود در خون شدیم
تا چرا یار وطن یا حامی قانون شدیم
پایمال دستیاران کلا دستون شدیم
نه صدف را ما مگر تنها در مکنون شدیم
یک شبه هم سنک در حکمت بالا طون شدیم
دید می اید که مادر دست یاران چون شدیم

هافت از شهر بگذشتیم و در هامون شدیم
جشم با چشم سرش اتکیز ما همچشم نیست
هچو قانونیم در دست اجانب پایمال
حفظ فرآن خواستیم اندر دیار مسلمین
چون صدف بر در نما دور جهان بگرفته تنه
تا شدیم اندر شکنج زلف خوبان موشکاف
جود یارو ههر ما با وی نگنجد در سخن

**مشک فام است این سخن بشنو و حیدا کاسمان
سوخت قاما نافه وش در ناف عالم خون شدیم**

دو ساعت پغروب با سردار صولت و خلبان پطراف پر ادبیه حرکت
گردیم و سایر رفقاء سفید داشت بر گشته قلمه پر ادبیه که خود ضرquam السلطنه
ساخته است دارای عوارات عالیه بسبک خوب قدیم است در بادجه بزرگی در وسط
قلعه ساخته شده که شبانه روز آب از فواره هایش جشن میگند چون وارد
قلعه شدیم معلوم شد که شارژ دافر آلمان با قونسول عثمانی و صدو بیجاه نفر از
فشه بیرون آمده و خوانین بروجن آنها را راه نداده از آنجا به پر ادبیه آمده
و میهان ضرquam السلطنه میباشد.

دکتر یوزن آلمانی و دو نفر آلمانی دیگر با یکزن آلمانی نیز در قلعه
بودند حاج سید علی آغا باشی اصفهانی و برسش با شیخ حسین نوری زاده و شیخ
ماقر تویسر کانی در قلعه بودند.

شیخ باقر چون یک اسب سواری از نواب آقا کو چک گرفته منهم
بچاسوسی رو سها شده بود.

ضرquam السلطنه تقریبا از پانصد نفر میهان مهاجر پندرانی میگرد بخلافه

پانصد سوار و تفنگچی برای محافظت مهبانان در پر ادبیه جمع کرده بود .
محمد رحیم خان پسر ضرغام السلطنه که بدست روسها در لنجان کشته شد
بتفصیلی که باید آن شب یزدیرانی کامل از عا بجای آورد
عدة از مجاهدين و مهاجرين و کسانیکه تصور میکردم بنام وطن مشغول
مجاهدت هستند مشغول فمار شده و از برد و باخت لپشه های هنگفت در آن
شب دانستم که اینان فریفته لیره اند نه شبقة وطن و تا درجه هم بقصد رسیده
اند از آن جمله میرزا عباس خان منشی باشی قوتسوغانه بود که با خوانین درجه
اول در قمار همراهی میکرد

این قطعه یا تغزل آن شب ساخته شد

اهل جهان بجهتک و جدل گشته سرفراز	ایرانیان فحکنده سرتند و قمار باز
شمیر هشته آس و ورق برگرفته اند	اینگونه اند مر وطن خوش چاره ساز
کوتاه دست چون شونداز حقوق خویش ؟	فومی باس و زد شده دستشان دراز
روزی چندین که دشمن نایاک در کین	این شیوه نیست در خور مردان با کاز
بازند دست به رچه یاران باس و زد	روزی که در وطن شده بیگانه دست باز
جو شبد در هم وطن از دیده خون دل	جا دارد از زینه برون او فقاد راز
هر کس بلیره دوست نشد و ناز زر خرید	سایه پای دشمن خود چهره نیار
ترسم وحید نام وطن را کشند نک	فومی وطن فروش بنام وطن نواز

یکشنبه بیست و یکم

یکنفر جاسوس از طرف میاهیان روس و یعنی السلطنه وارد سفید دست
و گرفتار شده بود اعتقاد التجار و مستوفی جاسوس را حلایه قشون روس دانست
از سفید دشت بست بزاده فرار حکرده و اسباب و حاشیه اهالی را
فرامم ساختند .

خیلیل خان برای احتمیان اهالی سفید دشت فوراً حرکت کرد احمد
اقای مجاهد جاسوس را به پر ادبیه اورده استهانی کرد و معلوم گردید دستور
داشته است اذ صرف حکومت اصفهان که بداند فوای بختیاری و مجاهدین چقدر است

و شکست ابوالقاسم خانرا در جنگ از روسها انتشار پنهان و چنین گفته بود که ابوالقاسم خان شکست خورده تمام سوارا اش کشته شده و خودش با لباس درویشی فرار کرده است و همین سخن باحت گرفتاری او شده بود روز را در قلعه و شب را در خانه ملا خسرو پرآدبه بسر بردم

دوشنبه بیست و شوم

این روز در قلعه و شب در خانه میرزا ابراهیم بیش نماز پرآدبه که از دوستان هصر تعصیل مدرسه بود سر بردم. کربلاجی حسین و محمد جواد را سفید دشت فرستادم معاهن السلطنه از طرف مرتضی قبغان به پرآدبه امده یغامهای مرتضی قلغان را بشارژ دافر و صراغم رسانیده و مراجعت کرد

سه شنبه ۳۳

قبل از ظهر بست مسید دشت حرکت کرده با خلب خان مصمم شدیم که دیگر روز بذک رفته سردار معظم را ملاقات و اعتماد و مستوفی را مطلع من ساخته سفید دشت بر گردانیم

چهارشنبه ۳۴

بعد از ظهر با درشکه بست دذک حرکت کرده از (دعنو) که متعلق با صلان خان و (سورک) که در تصرف سردار جنگ است گذشت بس از خی چهار فرسنگ راه بذک رسیدیم و با سردار معظم آه دارای اخلاق حمیده است برای اولین مرتبه ملاقات دست داده

عمارت دذک خوش منظر و با شکوهست بیشه پر درختی در مقابل قلعه وجود دارد . دکتر میرزا سبیح خان بشلمزار رفته بود ولی مستوفی و اعتماد حاضر بودند صمد خان که یکی از عناصر پاک وطن برسست و درست اود و اینک دو سال است برجستگی بیوست دو روز قبل بذک امده و صحبت او فوق العاده برای من مقننم بود .

اول شب فاصله ای از اصفهان رسید و خبر اورد که خل السلطان مطرف اصفهان حرکت کرده و روسیان سه قفر را که یکی درشکه چی منشی باشی قونسلگری

آلان و دیگری یک قر آخوند و سومی بحکمی از ستگان امین التجار است
دستگیر حکردد.

اعتماد و مستوفی از شنیدن این خبر مغضوب و پریشان شده با زبان حال
از کارویش آمد خود اظهار ندادت گردد ولئن می کردند بکسانیکه انها را فرب
داده بسلک دموکرات وارد ساختند.

بعنایت احوال رفقا این قطعه بنام یاران مهاجر همان شب منظوم و قرائت
و فردا نسخه ای باصفهان ارسال و منتشر گردید

«یاران مهاجر»

من و یاران مهاجر بتعاضای فلك	شب آدینه رسیدیم بصوب ذک
اعتبه دامت و مجاهد (۱) صد و مستوفی	جانب چار محل تاخه با پویه و تله
خسته خاطر همه از بازوی تقدیر فضا	بسته گردن همه در شته تقدیر فلك
همه در بادیه رنج و عنای سرگشته	همه در زاویه فکر و فنا مستهلك
چار تکیه زده هریک برهستی خویش	پتوانی خود خواه فرون خواه اندک
همه را صورت از سلی دشمن نلی	همه از لشکر بگانه گریزند بجهل
ت بنداد گریزند ز ترس از شنوند	به روس ز درگذنده بشد در قله ک (۲)

زبان حال اعتماد التجار

اعتماد است بدینگوئه سخن سنج که کاش	بسما راهبر می شدمی من ز سک
آسمان ز چه نا مشت مرآ کویی بوز	روزگار از چه بالطمہ مرآ مالی بک
بغدا من نه مسلمان و نه ایرانی	کیش من کفر و پدر هندو و مادر از بک
من نه در دام دموکرات بخود افتداد	که فکنه رفیقانم با دوز و کلاک
گر پنهان روز مرآ بود مصور بخیال	از وطن نام نمیردم با چوب و فلك

(۱) مجاهد . عبارت از مجاهد السلطان برادر دکتر میرزا مسیح خانست

(۲) زرگنده هن سفارت روس و قله ک مکان سفارت انگلیس است در طهران

زبان حال مستوفی

کای پدر... آخر تو کجا و مسلک
نغمہ بیل و آنگاه گلوی لک لک
جانم آزاد شد این بار اگر زین مهلهک
تا پیا از سر دستار کشم تحت حنك
از دهان باد زبان و زدهان فلت منقك

نیز مستوفی با خوش چنین میگوید
من ... کجا حزب دموکرات کجا
رفت این دفعه اگر پایم از تله برون
دشی از چاهه در آوریم تا عانه چو بز
اسم مشروطه اگربردم از این پس بزبان

زبان حائل مجاہد

من طبیعیم نه مجاهد بهمه چن و مذک
نامش از دفتر ایجاد خدا سازد حک
مس عصفور مرا نسبت منس غافل

گوید اینکه مجاهد که خدا را توبه
بعد از این هر کم را خواهد مجاهد ایکاش
چنگ بار و سو چو می خانم تو سیمه هیات

محمد خان

بس کنید اینهمه یهوده و زشت و مملک
وای بر کشور ساسان و ترداد باشک
مکنید اینهمه ما بخت بد خوش گذاشت

کوید اینگوه صد خان که رفیقان طریق
گر شما حافظ ملک عجم و سانید
مرند اندیمه صنه رفیقان طریق ۶

زبان حال سردار معظی

کاین وطنخواهی بردا من امیران زده لک
از طمع بود که در دام فقادیده ایشک
نامه از خوردن نان گشت گرفتار شد

نیز سردار معظم بتسم میگفت ا
با چنین مایه هنرمندی و هوش و دانش
شد دچار تله روماه نز جرس من دینه

1

توبه از شعر و زیست و ذی‌شئون و مدرک
سرخوان ادب باش امکدان نمای

در همه حال چنین گوید باخوبیش و حیله
شرا را بساست چه و ما ملک چوکار

خاصه با اين دله مردم که بسن هفتاد
گروطن خواهی از اي است که اين دولت را ساخت
بر بريطاني و روس است وطن مستملک

داد و فریاد ز پیداد نژاد قاجار
خاچه خانم . . . الدوله سنگین دلک
مینهد هرچه بعد دست بسودا خود را
میرد کس و جیب از همه ترک و تاجیک
. . . الدوله کند سنگ گراز ۱ آهک
بعد از این باید زیرا

سیی ساز خدابا که ز . . . السلطان
خورد هیج وطنخواه لگد یا چفتک
ور کند چنیش سر منزل او هست درك
. . . سلطان ز اروپا نتواند جنید

حکمران گنه در اصفهان محمود بین
تبغ زن گنه نوازنده تار و تبلک
از حکومت بسر آراسته گرده است کلاه
پاد افکنه بخاطر طوم چناب . . .
اردشیر است چو روایه ز دنایه بیک
شدہ فیروز دیگوز بدلہ رئیس ۱۱
عده بیت فضا گنه و فاضی دلک
زود تر کاش باید ز اروپ . . .
نه از وسیه و سرخاب برخساره بزرگ
جای خرموزه گرگاب گرفته زردک
باشد این طایله را کرد ازین کشور دور
تاره دکبایشهم برشکن این شست و دفک (۱)
اینک ایحضرت سردار معظم بر خیز
سه آراسته کن زود بیدان بگرای
یم و اندیشه ز دشمن مکن الله معک

۴ شنبه ۳۵

آقای دکتر مهدی ملقب به مامن الاحباء که بکی از احرار یاله و دوستان

۱۱. علاقه اسبابی است که با او کیاک را فریخته و شکار میکند.

قدیمی و صیلیعی من است و در دزکه غالباً منزل دارد مسیح از راه فرا رسید
من صحبت او را غنیمت شمرده آزروز را هم در دزک ماندم ولی خلیل خان
و مجاهدالسلطان بطرف سفید دشت رهسپار شدند
نزدیک غروب فاصلی از راه آمد مکتوبی از دستگرد برای من آورد
و مکتوبی هم باعتماد التجار داد . خبر های آتشب وحشت انگیز نز بود از قیل
اینکه تجارت خانه آنان توقيف و اعضای تجارتخانه چند ساعت حبس و کتابچه
درمز پدست یمنالسلطنه افتاد اعتقاد بی نهایت مضطرب شده مصمم شد که فردا
بطرف شیراز رهسپار گردد

جمعه ۳۶

اعتماد فسخ هزینت کرده بطرف شلمزار رهسپار شد قبل از ظهر دکتر
میرزا مسیح خان و آقا جواد از شلمزار آمده و گفتند خواندن تصمیم قطعی
در هیچکار تدارک فقط میباشد هزار سوار و یاده تهیه کرده تلاکها و گردنه هارا
بینندند . شب چون خبر رسید که یکصد هزار سیاه ترک و آلان (سلطان
کسری) رسیده اند و عنقریب سیاه روس از اصفهان و ایران خواهد رفت از
دیوان حکیم نظامی با حضور حضرت دکتر مسیح خان و دکتر مهدی و دکتر جواد
و سردار معظم نقالی زدیم این قسم مناسب جواب آمد

*) رسیدن همه شیوه‌یین بهم‌این *

غنى شد دامن خاک از خزان
شهنشه ریخت در باش شاری
درافشان هر دری چون فندق تر
درم و زد هنوز از پشت ماهی
همه زربن ستام و آهین سه
که دوران بود با رفتارشان انگك

چو آمد مهد شیرین در مدابن
به رگامی که شد چون نوبهاری
بجای فندق افشار بود بر سر
چنان گر بس درم ریزان شاهی
هزار اسب مرصع گوش تا دم
هزار اشتر ستاره چشم و شبرانگ

زمین را عرض نیزه تنک داده هوا را برق برق رنگ که داده

شنبه ۳۷

صیغ باقاق دکتر میرزا مسیح خان و آقا جواد پس از بدرود دکتر
مهدی بست سفید دشت حرکت کردم بعد از ظهر در هوای سرد و باران
بسفید دشت رسیدم دکتر ناهار صرف کرده بطرف اصفهان رهسیار گردید باحالات
وحشت و آتشب بسب مفارقت دکتر بی نهایت سخت گندشت

یکشنبه ۳۸ دوشنبه ۳۹

جعفر قلی خان چرمینی معروف امروز سفید دشت آمد و معلوم نیست چه
سبب سردار صولت در خان خودش او را گرفته و جلس کرد . طرف هصر با
خلیل خان و احمد آفای مجاهد رقبم به (ده شیخ) ده قلمه ایست راجع بضرغام
السلطنه و ارمنی نشین است و از آنجا پس از ساعتی مراجعت کردیم .

۴ شنبه خبره جمادی الثاني

صیغ در قلمه و ظهر در منزل سردار صولت بودم فاصله از شهر
آمد مکتوبی برای اختناد آورد و از جله اخبارات این بود که سردار چنگ
و سردار بهادر و شهاب السلطنه از ظهران حرکت کرده‌اند فاصله آنها هم (بسورک)
آمده رفقا از این خبر خشنود شدند در صورتی که اصل نداشت

۵ شنبه ۴

خلیل خان خبر رسید که سرداران مزبور بخوبی از ظهران با سیصد
سوار با اصفهان می‌آیند سیاه روس و شاهزادگان مشغول تخلیه اصفهان هستند
از امیر منظم هم مکتوبی رسید که کرمانشاه بدست مجاهدین فتح شده و امیر
هم عازم حرکت یکرمانشاه است

۶ شنبه ۵

از سردار معظم مکتوبی رسید که امیر منظم خبر داده صد هزار قشون آلمانی
و عثمانی و مجاهد کرمانشاه را فتح و همدان را محاصره کرده‌اند مکتوب را احمد آفای

مجاهد برداشته بست برادبه برای شارت رفت و شب رفقا هم خشنود بودند
و این قطعه بمناسبت ساخته شد (یعنی مشتعلند و بطنی خاموشند ۱)

* (قطعه)

در کوه و دشت ترک مقام و مقر کنیم
با شاهد سعادت اندر گهر کنیم
جلبش ز جای خوش بجاما اگر کنیم
کاخ ستم ز بدان زیر و زیر کنیم
تا کی در این معامله بون و مگر کنیم
چون کاوه کار یکسره با گواسر کنیم
با بد هدو زخانه خود در در گفیم
دوران خلاص از ستم و شور و شر کنیم
با دفعن ذهره عیش بدور فر کنیم
ساز سفر نهاده و برگ حضر کنیم
راینده چند موئی ناموس سر کنیم
ما چند ایستاده محضرت نظر کنیم
بداد و جور دور ازین بوجو بر کنیم
آماج چند سینه و جان را سر کنیم
گز فر کی دوباره چهانرا خبر کنیم

خیزید تا شهر صفاها ن گذر کنیم
کوه و گهر بس است بیاید دست جهد
در مرز جم سکونت یارای خصم نیست
خیزید تا ز کوه فرود آمد چو سبل
بی صبر و تاب ینجه بتایم خصم را
گشته است ظل سلطان ضحاک اصفهان
تاجنده باید این در و آن در زدن بس است
یاد آوریم دور فریدون و اردشیر
دور فر گذشت ولکن بصلحت
لعن طرب ترانه شادی کنیم ساز
ناموس باز حافظ ناموس کشور است
دشمن فکند دست بذاموس و جان ما
قاجار را برائیم از مرز و موم اگر
ای دودمان بهمن در بیش تیغ ظلم
هان ۱۱ تیغ انتقام بر آرید از نیام

از دشمنان دوست نمای وطن و حیل
زین پس بحکم تجربه باید حذر کنیم

جمعه ۶ شنبه ۵

صبح شنبه از سقید دشت به پرادبه رانه و بس از ملاقات ضرغام السلطنه
خانه سردار صولات رفیم شیخ حمین نوری زانه هم آنجا بود شب ما بین شیخ

حسین و جعفر قلی چهارمین مباحثات علمی خنده‌آوری پیش آمد و بهزیل و خنده گذشت.

پنجمین ۷ دوشنبه

حضرت یکشنبه سفید داشت آمده و صبح دو شنبه بطرف بدھکرد حرکت کردیم به راهی خبل خان. پس از طی پنج فرسخ راه بقیه فرج رسیده و در آنجا اندازه یک ساعت استراحت حرکت کرده بعد از سفردن دو فرسخ دیگر بدھکرد رسیدیم.

سردارهای بختیاری با هزار سوار بدھکرد آمده سوارها در خانه‌ها و خودشان در خانه کدخدای منزل داشتند شب را در منزل سردار معظم ماندیم صمد خان و دکتر مهدی خان و محمد نبی خان شهر کی ملقب شجاع نظام که مهدی با هوش و وطنخواهیست و با او نیز مختص ساقه داشتم حضور داشت

۸ شنبه

صبح تخلص شجاع همایون بدھکردی وارد شدیم شجاع همایون یکی از کدخدایان بدھکرد و در حضران هنگام ورود بختیاری‌ها بیشکار حصام‌السلطنه نوده و مردمی با همت و صاحب عزم اشمار است و در جنگ سردار چنگ با رضا خان جوزدانی کشته شد و سردار با کمال پیش‌مری نعش او را پس از سه روز در اصفهان آورده بدار آوریخت.

میرزا علی‌اکبر خان معاون حکومت بزد هم با آقای مرتضی قلیخان بدھکرد آمده و چون مریض بود در خانه شجاع همایون منزل داشت میرزا عباس بزدی و کل سابق بزد هم آنجا بود روز را بخواندن شعر گذرانیده و شب در منزل سردار معظمه بسر برده

۹ شنبه

حوالی ظهر بزه ملاقات میرزا عباس خان و میرزا علی‌اکبر خان بطرف خانه شجاع همایون حرکت کردیم در راه جنازه میرزا علی‌اکبر خان را دیدیم که میرزا و بی‌ساخت ماسف شدیم در این وقت دکتر اسدالله مجتبی آبادی را

ملقات کرده و سبب سرگش را جویا شدم گفت : یکمرتبه خون در قلب ریخت و تمام شد . این سخن تعبیر شد برای خواهی که در سفید داشت شب قبل از حرکت بدھکرد دیده و روز وحشت نالک . شب خواب دیدم که زخمی بر قلب من وارد شده و بعراج مراججه کردم گفت خون در قلب ریخته است چاره ندارد . صبح از حرکت وحشت داشتم . و از گرده ها بیشتر سبدم ولی از رفقا خجلت کشیده و حرکت کردم . اسرار خواب هم از چیزهایی است که هنوز مر شر مکشوف نشده . ظهر خبر آمد که صد نفر روسی پیانی بادران لنجان آمده چند نفر را دستگیر کرده اند .

طرف عصر ممتاز، اعتماد التجار رفیع برای کاری چند راجع بخلیلخان و سردار صوات ولی جواب پاس شنیدیم .

۵ شنبه ۱۰ جممه

پنج شنبه از دھکرد مراجعت و در فهرخ حیدر کبایی را که یکی از مشروطه خواهان اصفهان و به عنوان سبب قراری شده ملاقات کردم شب را بسفید داشت رسیدم دو خبر بد آتشب با رسید یکی خبر انقلاب شیراز بدست قوام بسب نفاق زاندارم و دیگری خبر انقلاب کرمان بدست سردار ظفر که اول ن آلمانها هر اهی کرده و از آنها پول بسیار گرفته و با اینکه انگذیس راهنم غارت کرده و ناگهان از بیرون شهر شهلور شده آزادی خواهان و آلانی ها را دستگیر و تمام اموال آثارا هم بغارت بوده است .

۶ شنبه ۱۱ یکشنبه

از سفید داشت به برادبی رفیع در منزل سردار صوات روز یکشنبه خبر آوردند که صد هزار قشون عثمانی و ایرانی وارد کرمانشاه شده ابوالقاسم خان هم با ده هزار نفر سوار بطریف اصفهان می آید .

۷ شنبه ۱۲ چهارشنبه

عصر دو شنبه میرزا محمود تاجر اصفهانی مقیم طهران که یکی از آزادی خواهان و مردی روشن فکر بود در قلعه برادبی وارد شد . سبب آمدنش این بود

که صد صندوق چای جعفر قلی از او در راه سرفت کرده بود و چون شنیده بود که جعفر قلی را سردار صولت گرفه برای احراق حق خود بهار محال آمد ولی بقصود ترسیده بس از چند دوز مراجعت کرد.

دو شهاره روزنامه رعد همراه داشت خلاصه مندرجات تعرض روسمها بناموس آرامنه و فتح کرمانشاه بدست مجاهدين و انقلاب شیراز و کرفتاری احرار و امین التجار و ملک زاده بود . جعفر قلیخان مردن پیشی را انکار نداشت و نشان داد که در آوهای بنهان کرده اما چه فایده .

پنج شنبه ۱۶

امروز خلبان از سفید دشت آمد و حکایت کرد که حسب تقیخان پسر خسرو خان که والک اصلی سفید دشت است نوشه نامین از طرف حکومت اصفهان و روسمها برای ضرغام السلطنه آورده ولی جرات نکرده بیش ضرغام بیاید و از سفید دست بشهر فرار کرده اس سردار معظم و سالار اشرف و هزارالسلطنه و اصلاح خان و صمد خان به برادریه آسوده آشپ دو قصیده برای تهییج سرداران و سواران بختیاری ساخته شد یکی بخواهش ضرغام السلطنه که عازم حرکت برای جنگ بود و یکی بخواهش سردار معظم و اینک بنام هریک نگاشته میشود چون ضرغام السلطنه دارای مسلک عرفان و درویش ملش بود مطابق مذاق وی این ترجیع بند ساخته شد و لخت آخر ترجیع هم از خود ضرغام است .

*) ترجیح بند ضرغام *

بمناسبت تصمیم مراجعت و حمله باصفهان

باز آمدم باز آمدم تا در بقا فانی شوم در کعبه عشق وطن با شوق فرمانی شوم
بدروود جان و تن کنم تا دلبر جانی شوم کفار را سازم زمون یار مسلمانی شوم

ای رو بهان اینک رسید از بیشهه یزدان اسد

از شاه درویشان کمک وز حضرت مولا مدد

در آسمان ملک چم خورشید نورانی منم در مجلس روحانیان سلطان روحانی منم
ما اسم اعظم آسف ملک سليمانی منم وزان شهاب دیوکش برجخ برداشی منم

بر راندن دیو ستم اندر کمینگاه و رصد

از شاه درویشان کمک وز حضرت مولا مدد

باز آمدم در اصفهان اسلام را یاری کنم یمارگشت از غم وطن اورا برستاری کنم
ایرانیان خفته را دعوت به یداری کنم آزادی این ملک را با جان خردباری کنم

آواره از کشور سکنم سکشور فروش بی خرد

از شاه درویشان کمک وز حضرت مولا مدد

با دیده خوبیار بین در راه حق جوش مرا بشنو بگوش معنوی فریاد خاموش مرا
عشق و حان برده زسر دین و دلو هوش مرا افراساب افشا ند اگر خون سیاوش مرا

توردان کند تا طشت خون دستم ز ایران میرسد

از شاه درویشان کمک وز حضرت مولا مدد

باز آمدم باز آمدم تایاری ایران کنم بیون اسیر چاه شد آزادش از زندان کنم
نهانکه را از گاوسر با خاکه ره یکسان کنم بنیاد سوزم قته را کاخ ستم ویران کنم.

تا آفتاب عدل و داد از مطلع ایران دمد

از شاه درویشان کمک وز حضرت مولا مدد

باز آمدم تا برکنم از بیخ وین فاجار را پکبارگی بیدر کنم این بدسر دربار را
تیغ دو رویه کشم بلکه رویه سازم کار را تا چند در بای شرف باست دید این خادر را

باشد بآدم دشمنی مر دوستی بادیو و دد

از شاه درویشان کمک وز حضرت مولا مدد

باز آمدم کر مسلمین بر سرش کنم کاسلام کو مصر و عراق و هندوچین فقهاز و سند و شام کو
آنقدر ایران زمین ز اخاز در انجام کو هان فرا فربدون چهشد شاپور کو بهرام کو

اور نگ نیکان جهان بهر چه شد مأوای بد

از شاه درویشان کمک وز حضرت مولا مدد

برون کنید از مرزجم ذودانگلیس و روس را آزاد سازید از ستم اور نگ گیکاوس را
کویید بر باه فلک آن پهلوانی کوس را تاروز سعد آید زمی تیره شب منعوس را

بار دیگر خورشید فر از مشرق ایران دمد

از شاه درویشان کمک وز حضرت مولا مدد

باز آمدم کر رخ کنم ماتو بیادم شاهرا بر بیل و اسب دشمنان یندم بیاده راه را
بر چینه از نطعم وطن این بازی دلخواه را از صولت ضرغام حق زهره درم رو باهرا

از چشم ایران بسترم با سومه قدرت رمد

از شاه درویشان کمک وز حضرت مولا مدد

دانی چهار روز وطن چون شام ملدا تیره شد؟ اسکندر دومی هرا بر مرزدار آجیره شده
گرک ستم دراین گله بر گوستندان خیره شد؟ زان شد که صیراندرستم ایران باز اسیره شد؟

ای بصر همت جوششی از جزر بگرا سوی مد
از شاه درویشان کمک وز حضرت مولا مدد

﴿ قصیده سرد از معظم ﴾

دور شادی باز اندر ملت ایران میرسد
سوی شهر اینکه زطرف کوهه ساران میرسد
از پس خونین شفق خود شیدتا مان میرسد
بر صفاها ن تهیت های فراوان میرسد
با درفش کاویان سوی صفاها ن میرسد
سبل‌ها از کوهه سار اینکه بداما ن میرسد
گیرد از دیو و سارد بر سلیمان میرسد
آنکه بر کافر کنند چهره مسلمان میرسد
در نورده تا بساط ظلم اشکان میرسد
تا پردازد ستم از ملک ساسان میرسد
کیفر خون سیاوش را بتوران میرسد
از کنند خلیم روم و روس و افغان میرسد
فروذین اینکه بس از اصل زستان میرسد
کاهر من ن آمده از بی سلیمان میرسد
کاؤه ضحاک بیرا از صفاها ن میرسد

مژده ای ایران به دور نخ بیان میرسد
موکب ایل جلیل بختیاری سبل وار
نا کنند شام سبه بر هملکت روز سبد
عنقریب آید که یعنی با بریده چم برق
کاؤه ضحاک کش با فر افريدون ذ کوه
نا بشوید دامن ایران ز لوث انگلیس
آصف ملک سلیمان نا نکین ملک چم
گر دوروزی کفر بر اسلام و ایران چیره شد
اردشیر بابکان با صواب شیر تریان
سلسله جنبان فر معدات نوشیر وات
درستم دستان کوبس تا سر افرا سباب
نادر ایران کنند آزاد نا ایران زمین
چون زستان کلشن ماگر خزان کرد انگلیس
رسم ایرانست و تاریخ اندر این دعوی گواه
افسر چم چون کند آلوهه فرق مار دوش

اردشیر بابکان بر دفع اشکان میرسد
چون بجهه افتاد بیون پورستان میرسد
نوح کشی ران سوی ساحل ز علو قان میرسد
تا کند این هر دورا پامال آلان میرسد
بختیاری تا کند این سخن آسان میرسد
کو تو صبح و صلحداز شام هجران میرسد
ایش دام کار ملک از تو بسامان میرسد
ناشود بیدا که بعد از کسر جهان میرسد
تارسد رهان که عداز درد درمان میرسد
کاردشیر آید شهنشه چون بطهران میرسد
نهنیت از هر برو بومت ادبیان میرسد
تا کند تسخیر شادی قلب پرمان میرسد
گه نوید خرعل افتاده بخدلان میرسد
رأیت نصر من الهمت بکبوان میرسد
دشمن دون را بخرمن بر ق سوزان میرسد

چهل

گرچه میدانی مر ایاد آوری زان میرسد
بانده از طهران بر آن دستور پنهان میرسد
نزفان طبان و ه عصیان ز بهمان میرسد
گر زرس آشوب با از انگلستان میرسد
فتحه انگیزان بطهرانند از اینان میرسد
شنوی گر سیمقو آواز طغیان میرسد
ترکمان زان بس بغمای خراسان میرسد
گر باند خرعل از شیراز و کرمان میرسد
گرسنه روس در فزوین و گپلان میرسد

ملک چم ز اسکندر رومی شون و راشک خیز
چون بیا شو بد هر آدم دیو لا حول از قفاست
از تنور فته چون طوفان زند هراوج موج
انگلیس و روس اگر گرد در ایران دست یاز
ور دسد اندر صفاها ن اشکر زرزو و تزار
ای مهین سردار دانشمند ایل بختیار
گرچه نشانم چه نامستی کنون و کیستی
هر کجا همی و هر کس در میان بوی از کران
فتحه کن تخت ستمکاران فاجار دغل
از صفاها ن باز دیگر شو بطهران رهسار
چون بطهران در رسیدی با ساه چنگجو
مرده فتح از جنوب آواز تسخیر از شمان
گه بشارت میرسد از قلم و قمع سیمقو
بر جم فتح فریت بر ملک در اهتزاز
لشترت هر سوی روی آرد چو قهر کردگار

چهل

ای مهین سردار دا نادر دوران ما
هر کجا آشوب شد از دور و نزد اشکار
آب از سرچشم طهران گل آلوده بجواست
فتحه گر در یارس خیزد با در آذربایجان
مرز ری سرچشم آشوب ایران است و س
سیمقوی هفت ری را دفع کن ت بعد از این
ترکان مرگری را فع کن نا تکری
خرعل ری را کن بن کا بن خجست خوی رشت
از سه لار دیوان است و محمد بن وی

در صفاها نگر دگر ره ظل سلطان میرسد
ماجرای لبره خواران بداندیش است و پس
با صفاها نمیشود محاکوم محمود بین
آنچه جان محمد خصم ایمان میرسد
با برآگشت دغل نواب و ابراهیم رشت
در خیانت نوبت چولان بیدان میرسد
زودتر دفع بین کن مملکت را ده بسار
آنچه جان محمد خصم ایمان میرسد
دو به روس و اریطانی رمد از اصفهان
کوتاهی و پسر بر ایران ویران میرسد
دیو و شیطانند اینان تو شهاب ثاقبی
دید اگر اذیشه حق شیر غومان میرسد
در سیاهت نصرت و قلع از بین و از سار
چون شهاب آبدبلای دیو و شیطان میرسد
چون هزیست بر عدو افزیض یزدان میرسد
در سیاهت نصرت و قلع از بین و از سار
از همه ای رازمیں بر جرخ گردان میرسد
چنانچه های تهذیب بر کاخ و ایوان میرسد
از سخن سنجان داشت برور موزون سرای

چون جمال الدین خاقانی شکن در جی و حید

گرچه آواره است از کوه و بیابان میرسد

جمعه ۱۸

تا پنج شنبه ۲۴ در پر ادب ماندیم خبر مهمی در کار نبود جیز اینکه
مکتوبی از سردار چنگ راجع بفتح گرمانشاه و همدان و حرکت قدمت محمد قشون
روس از اصفهان رسید مرتضی قلبخان و سردار اشجع و سردار حشمت و میرزا
حسین یزدی و معاضدالسلطنه پر ادب آمده در باب اوضاع مشورت کرده (نشسته
و گفتهند و برخاستند) من شبها و بیشتر روزها را در خانه ملا محمدخان که خدای
پر ادب که مردی داشت و همچنان دوست است سر میردم.

جمعه ۲۵

برای دیدن بروجن که در یک فرسنگی پر ادب واقع است صبعگاه حرکت
کردم (اروچن قصبه آباد و دارای دکاکین و بازار و سردم هوشیار است) وارد
شدم در مدرس بروجن منزل شیخ علی نظام نظری که العق مدرسه را بخوبی

اداره گرده . اهلال مدرسه مشغول مشق نظامی شده و خوب از عهده برآمدند
در عربی و فارسی هم امتحاناتی بعمل آمد خطابه مفصل راجع بعلم و هنر انشا کردم
اهالی بروجن از هر طبقه با شوق و محبت من را استقبال و دیدن میکردند یکشب
منزل ناظم مانده فردا شنبه ۲۶ نظر فرازه را همبار و یکشنبه ۲۸ بسیددشت
مرا جمعت کرد

۳۸ شنبه ۳

صبحگاه با خلیل خان پچشة رنگرزی رفیق عهمانی گله دارها زندگی
صحرا نشینان و اقامات در سیاه چادر بی نهایت برای من مطبوع بود سه شنبه و
چهارشنبه خبر تازه نبود محمد جواد بعداز ظهر با تفاوت علیاکبر صادق دستگردی
که در طلب او آمده بود بست دستگرد حرکت کرد مکتوبی توسط او بدستگرد فرستادم

پنجشنبه شروع رجب ۱۳۴۶

با خلیل خان از سفید دشت به برازنه آمده و چند روز آنجا ماندم
روز سه شنبه ۶ بهرامی ضرغام الساعده در چشمہ (دهنو) مهمان اصلاح خان
شده . شارژدار آلان هم با مجاهدین و مهاجرین حاضر بودند منظرة در راه بسیار
خوبست ولی میزان چون گرگار الكل و تقریباً روذی پنج بصر عرق استعمال
میکرد در تمام مدت روز دیده نشد طرف عصر موقع سراجت برازنه از طرف
او یکنفر آمد و هر دهنه دعوت کرد با سردار صوات شب را بدنه مانده و
چند روز و شب بورحمت گذرانیده عاقبت روز یکشنبه ۱۱ بزمت از دهنو فرار
و بسیبد دشت وارد شد

۳ شنبه ۱۳

در این روز بفکر افادم که مدت اقامت چهار محال شاید طولانی باشد
و (پیکار نیتوان نشستن) وقت و فرصت را عنیت شمرده س از فکر زیاد عازم
شده که شرح حان اردشیر بابکان سر سلسله ساسانیان و بزرگترین مقابر تاریخی
ایران را بنمایم (سرگذشت اردشیر) * بنظم آورم

و از همین روز مشغول شدم

طرف عصر ضباء الدین و مبارکه الله هندی که از مهاجرین و احرار
هستند از پرادرانه بسفید دشت آمده شب را بصحبت آنان گذرانیدم خبرهای مختلف
از قبیل دهانی سالار مسعود در محمره و ناصریه از دست انگلیس ها یعنی از
گرفتاری و حرکت امیر منعم از کمره برای کرمانشاه بدمعوت مجاهدین و حرکت
سردار جنگ از طهران رسید و لی سندی نداشت

15 456 4

خبر مهمی چند روز در کار نبود جمعه ۱۶ به پرادبه رفته معلوم شد
ضرغام السلطنه و شارژدار در کوه (گره) چادر زده و آنجا مقیم هستند من
هم با محمد رحیم خان پسر ضرغام از پرادبه حرکت کرده و پس از طی سه
فرستنگ راه بدره (ریزه) که چشمۀ معروف به (یقان سو) در آن میگذرد
رسیده در چادر ضرغام وارد شدیم از دستگرد قدری خیار نور توسط فاصد
رسیده بود رای شارژدار فرستادیم نوروز علی و وکیل حسین دستگردی هم
در میان راندارها دیده شدند. شب را گراندیده اول آفتاب ۵ شنبه ۱۵ پیدار
شده بقماشای منظرۀ زیبای طبیعت مشغول شدیم دو روز دیگر بعد از ظهر
مراجعت و در یکفرستنگی روجن بچشمۀ سیام سر رسیدیم جعیت زیاد در آنجا
بودند چون آن چشمۀ را نظرگاه دانسته زیارت میکنند. شب را بروجت
رسیده در مدرسه میهمان ناظم بودیم سروشی هم برای اطفال مدرسه ماختم
و اکون نسخه‌اش در دست نیست.

۱۹ شنبه ۳

روز را بر حسب دعوت رقیم منزل شهاب السلطنه حکم آدمی است
مدبّد و خود پسند اعتماد التجار هم آنها بود خبر حقب نشینی قشون همانی دا
آنها شنیدیم . بعداز ظهر در منزل میرزا خلیل بروجنی رفته شب را بخوشی
در منزل ایشان گذرانیدیم هنرالاسلام هم خبر آمد در کندهانت و شهاب السلطنه
و اعتماد برای ملاقات وی روز سه شنبه حرکت کردند

۳۰ شبیه

از اینروز تا سه شبیه ۲۷ خبر تازه نیست جز اینکه سفید داشت آمد
کاهی روزها بچشم رنگرزی رفته و بر سر گشتم و مشغول انعام کتاب سرگذشت
اردبیر بودم خبرهای بد و خوب هم مرسید از شهر هم دو نفر مهمان باعتماد
التجار وارد شدند یکی عندلیب الذاکرین و دیگری آقا داشی قام و روز سه شبیه
۲۷ با اعتماد و عندلیب حرکت کردیم برای ذکر ش را مهان سردار معظم بودیم.

۳۱ شبیه

اعتماد بطرف دعکرد حرکت کرد من در ذکر چند روز ماندم یک روز
با سردار در خانه گشخدا مهمان شدیم اوضاع رهیت و محکمات و بدینجی آنان از
شرح و بان خارج است

شبیه ۳ شعبان

مرتضی قلیخان با هراهان بعلمه ذکر وارد شده و از آنجا بچشم گردید
حرکت کردیم میرزا عباس یزدی از استر بزمین خورد و آنروز خیل باو سخت
گذشت . حوالی چشمی امامزاده ایست که گواه برای محافظت درختان ساخته شده
و میگویند پسر حضرت هاس است . پاسهانی امامزاده درخت های گردید کهن
سال بسیار و درختهای ارجن زیاد در آنجا محفوظ مانده . این چشمی در دامنه کوه حوالی
قریه سودک واقع است .

خبرهای بی ربطی رسید که مجاهدین محمدآ شیراز را فتح و خاندان
قوام را نابود و محبوسين را آزاد کردند .

سردار محظی اینخانی و امیر مجاهد ایل یکی هم نزدیک شده و چون
شش هزار لیره از انگلستان گرفته و فرار داده اند که شارژ دافر آلان و نقا الاسلام
و سایر مهاجرین را دستگیر کرده نسلیم سیاه انگلیس کنند . مستعد هستند که
به یادنی سده کشیده مهاجرین را بقهر و غبہ بگیرند . مرتضی قلیخان پیغام برای
حضر غلام فرستد ۶۰ ازین قصبه آگام باشد

طرف غرب مرتضی قلیخان مراجعت کرد من با سردار معظم بسفید داشت آمد

یکشنبه سوم

کاغذی از دستگرد رسید و تا آنوقت تعرضی بدهستگرد نشده بود کریم خان نوکر اعتماد در تبعیه قضایای قبیحه شب صبح اعتماد را گذاشت و فرار کرد خبر فتح کرمانشاه هم رسید. روز سه شنبه خبر آمد که امین التجار از محبس فارس آزاد و یگندمان رسیده اعتماد باستقبال رفت بعضی از رفقاء این آزادی و آمدن را از شیراز بیغار محل دلیل سازگاری با دشمن مشمردند و یعنی از این هم البتہ انتظار نمیتوان داشت. سید علی از دستگرد آمد با مقداری میوه و مکاتیب مفصل و همه را جواب نوشتم

چه شنبه ۶

امین التجار بسفید دشت وارد شد کیفیت انقلاب فارس را بیان کرد و معلوم گردید انگلیسان بدهست ایرانیان مسعود خان و چند نفر را دم نوب گذاشتند یاور علیقلیخان و غلام رضا خان هم خود کشی کرده اند پنج شب و چهار خبر مهم نیست. سید علی بدهستگرد مراجعت کرد

شنبه نهم

چون وضع بذرائی در سفید دشت تغییر کرده بود حرکت گردم برای ذکر ظهر بذک رسیده امین التجار هم آنجا بود خبر از شهر رسید که روسیان رفته و حد نفر بیشتر باقی نمانده اند و فتح کرمانشاه مسلم است سه چهار روز در ذک ماندم

چه شنبه ۱۳

برای شلمزار از ذک حرکت کرده در فربه (سرنشیگان) که بنصراف هژرالسلطنه است حوالی ظهر فرود آمد معلوم گردید بهادرالسلطنه که او هم گرفتار انگلیسان بوده است در ناصریه بتازگی وارد شده تاهار را منزل او صرف کرده بعد از ظهر برای شلمزار حرکت کردم.

حوالی غروب بشلمزار رسیدم حاجی بهاءالواعظین و معاصد السلطنه و میرزا عباس بزدی آنجا بودند با آفای مرتضی قلیخان هم که یکی از طرفداران

مجاهدین و مهاجرین بشار است و در این موقع خدمات شایان کرد ملاقات دست داد. سعیر آمد که فردا سردار ظفر از کرمان و امیر مجاهد از گرمسیر بشلمزار وارد میشوند.

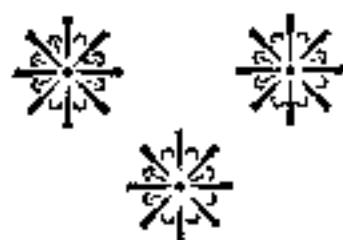
۹ شبہ

سردار ظفر وارد شد قریب مانده قاطر و شتر ذیر باز خارنی های کرمان از داخل و خارج همراه داشت. بازی انگلیس و اماث و اسباب آلانی ها در غارنی های او موجود بود. امیر مجاهد از گرمسیر رسید ناچوالتاً خان فرزند صرخام که او هم از دست انگلستان فرار کرده و در رودخانه کارون با هفتاد نفر تاب زده و همه غرق شده خودش با پیست هر نجات یافته بودند.

امیر مجاهد و امیر جنگ طرفدار همراهی با انگلیس و گرفتار کردن مهاجرین داخلی و خارجی بودند سردار ظفر خودش را پیطرف معرفی میکرد چون باش سکین بود مرتضی قلیخان بعدیت همراهی نا مهاجرین و مجاهدین داشت

۱۵

سرداران از شلمزار رفتند بعد از ظهر میرزا علی اکبرخان دهخدا که سه جهار ماهست در چنیاری آمده و در قریه (هوشگان) منزل گرفته و مرتضی قلیخان متکفل خارج اوست وارد شد. از ملاقات یکدیگر خرسند شده قصتی از کتاب سرگذشت اردشیر را آشنب خوانده و آرزوی نهایت هریف و تمجد میکرد. میرزا عباس خان بزدی از تبدیل آن اشعار بی اختیار شده لهای مرا بوسه داد اینک قصتی از آنچه خوانده شد بقی میتود

* صلح عمومی بشر *

* گفتار جاماسب *

سؤال اردشیر از فرشاد

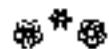
بجز فرشاد و جمی خاص درگاه	تهی زاسه بدان چون گشت خرگاه
ز گفتاروت روان شد دانش آندوز	شهنش کفت با فرشاد سکامروز
هم از انجام و هم زاغاز گفتی	سخن از فلسفات باز گفنی
بغور مثک دادی احیت را	بجاماسب کشاییدی سخن را
بر افکن مرده از دخساره راز	سخن بی پرده کن آوازه ساز
مرا بیدار ازو آن گرچه او خفت	حکایت کن که جاماسب چه میگفت

پاسخ فرشاد

*) محسن پرسش *)

تنهشه را تنا خواند از دل ناد	جو این پرسش زنه بشند فرساد
ذ پرسش سوی داش راه بردی	که شاهها چون در پرسش سردی
که از پرسن کلیدش بر زمان هست	در گنج خرد هوان بر آن است

اگر چه راه پر پیج و دراز است
 بر هر و خضر پرسش چاره ساز است
 ز پرسش هر که در راه ننگ دارد
 قدم در چاه و سر پرسنگ دارد

سخن اینگونه گفتار آفرین راند
شب گئی ز خورشید رخش روز
زمین را بر بشر بکه انجم خواند
چنو دانش بزوه حکمت آیین
بر آزادی بگئی فکر دارد
سرودش گر چه عالم نا شنوده
بدینسان گئی آرایی نمایند

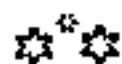
ذیرشن شاه را چون آفرین خواند
که جاماسب حکیم دانش افروز
از ایران زاد و گئی را وطن خواند
نمیلدم دیده برج خ جهان بین
همه اندیشه های بصر دارد
سخن ز ابادی عالم سروده
سخن آنجا که از گئی سرای

* افکار جاماسب *

هر آنج ارزشت و زیبا در جهانست
همه اندیشه دانشورانست
بلدریای وجود آرام و طوفان
بود موجی ز فکر فیلسوفان

نه از نادان هم از فکر دانست
مهارش بسته دانائی به بینی
بهایم دور از آثارند دائم
نه ز آهو نز پلنگ کوهساری
بدستش داد دانا خنجر تیز
بر او دانشوری تبر و گلان ساخت
سپهسالار دانا میگند جنگ

هر آبادی و دیرانی بدانست
ستزه جو چو نادانی بینی
عوام انتقام باشند و بهایم
جهان چیزی ندارد بادگاری
شد از نادان تبعیغ تیز خونریز
روانی را به تیری ور نشان ساخت
ورازخون خاکرا نادان گندرنگ

گند فکر دانا روز تدبیر
بنده بای بیل و گردن شیر
اگر دانشوران همت چهارند
بدی ها پکسره یکسو چندارند

زهیون را غیر یک کشور نخواهند

بشر جز اهل یک کشور ندانند

دوئی ها دور سازند از مبانه

شکته قشر ها را منز گیرند

برآورند از برای آشقی دست

بجای شیخ بولادیت خونریز

سراسر خاک گرد داش آباد

سعادت توام آید آدمی را

دوئی ها دور سازند از مبانه

نهاوه ذشت کاری غر گیرند

بجای شیخ بولادیت خونریز

سراسر خاک گرد داش آباد

سعادت توام آید آدمی را

کنون سحر این سخن در سکوش باد است

رسد روزی که عجیتی بر مراد است

بغیتی این سعادت سر نوشت است

دو آن آکینه هارا روی زشت است

* * *

جهان را گر در آرزو آزمائی کنون بر بسته چشم آنکه گشائی

بجزر یزدان در آن مشکو نه بینی

نشان ز اهریمن بد خو نه بینی

نه شیطان آدمی آنجا فرید نه کس با خوی شیطانی شکید

نمایند نامی از میشی و سحرگی

نه عذوانی ز خوردی و بزرگی

در اینجا مرگ و آنجا زندگانیست

غم اینجا و اندر آنجا شادماب است

و گر موه رسد با هم بعیند

در آن دوران ره مویه نیوند

بدربا رخت بر بند نزندی

نه بیند هیچ ییکر در دمندی

نه شیر ازرا بر آهو پنجه تیز است

نه با ماهی نهنگان را ستپز است

با اش دست در گردن سینداست

مه گرگی شبان بر گوسفند است

بکوه و دشت با هم رهسوارند

پلنگان بر غزالات دستیارند

ز دیده دل ندزد شوخ عیار
وگر دزدید خواهد بود دلمار
کمان ابرو بصیدی گر زان تیر
شود هم در کند صید نخجیر

نه چشمی فته آشمازی نماید
نه کس چشمی بختانی ستاید
محروم با زلف خوبان آشنا نیست
بگرد خالها دام بلا نیست

وصال و عشق ما هم توامانند
فراق و صبر دور از آن جهانند
خران اینجاست ز آزو گلستان نیست
نماید داغدل الا سه لاه
نماید داغدل الا سه لاه
دل لاه از آن با داغ بینی
که داغش را شکوه باع بینی

نیایی هیچ چشمی اشکباران
مگر چشمی بطرف کوهساران
دل خونین فدارد جز خم می **فنالد هیچکس جز بربطونی**
نمی سوزد در آن مجمر مگر عود
نمی هوید مگر در سوچ غم رود
پیروانه ز شمع آتش بجان نیست
که شمع آن لکن آتش زبان نیست

چو بستان سیز گردد دشت و هامون
نه در آهو پنگکی تیز دیدن
مخالف نیست آواز اندر آن دیر
سدت بیشه باز رگان دهر است
که و آئینه است آنجا نه حایل
بجهر در آن گردون کلف نیست
کنون خلعت بجا و انگاه نور است
دراینچا موج طوفان ساحل آنجاست
جو سرو آزاد گردد به بخون
نه آهو از بلذث آرد رمیدن
موافق باشد اندر اختران سیر
ذحل با مشتری همکار و بهر است
گردد منکسف خود را شهاب
خرف را جویکه در آن صدف نیست
محق از رهگزار و دور است
صفه و صبح را سر عنان آنجاست

جهان خاک را عصر طلایست
حالات آنکه آنکه درجهان زیست

خدا را آنمان دور خدایست
طلا و اقره معبود جهان نیست

که آن آوازه میگردید بر این ساز
یس از یگانگی ها آشناشی
خوش دیدن بجای جهل فرهنگ
که گفتی از گل بیخار گلزار
خوش آن بلبل که در آن باغ گوید
خوش با مهربانی زندگانی
خوش آن لذت که پایانش الی نیست
بجا دین کاهرو دین پروردی نیست
جهانرا بستگی گردد گشاده
هزاران وصف از آنروز است اندک
نیم شادیش گردی ندارد
بیکی گردد نوا و ینوائی
ز امواج حوادث بر کنار است
خوش آنساغر کمنگه اندرسبو نیست

نیارم بیش ازین گفتن از آن داد
خوش آن عصر و دوران طلائی
خوش آن آشی ها بعد از این جنگ
خوش آن دوره گلهای بیغار
خوش آن گل کزان گلزار روید
خوش آن روزگار مهربانی
خوش آشادی که انجامش بعم نیست
خوش آنروزی که ظالم و کیفری نیست
یک آئین و یک قانون ساده
هزار آئین در آن دوران شود یک
خوش آن دولت که ماوردي ندارد
شود منیوخ شاهی و گدائی
خوش آندریا که ساحل زینهار است
خوش آنبلنا که گریه در گلو بیست

در تحقیق جاماسب چنین سفت
نه میگوییم که جاماسب چنین گفت

۲۹۹) گفتار چهارم (جی)

وقایع مهمه بختیاری در جنگ عمومی :

شنبه ۴۶

ابوالقاسم خان و دیگران رفته ولی من سه چهار روز دیگر در شلمزار
ماندم برای آنکه آقای مرتضی قلبخان راضی حرکت نپیشید عاقبت قرار شد که
هر کجا باشم مهمان او باشم و بدین شرط راضی حرکت من از شلمزار گردید.
آقای مرتضی قلبخان مردیست بزرگ دارای اخلاق و محسن ایرانی و
در آن دوره هراهی ظاهر و باطن او از هرجویت علت العمل حفظ مهاجرین در جارحیال
و بختیاری گردید و گرمه طمع کاری سردار محتشم و امیر مجاهد و دیگران تمام
مهاجرین آلمانی و ایرانی را بشش هزار لیره بانگلیسان فروخته و تا قیام این
نگه را در دودمان بختیاری باقی میگذاشت امنال بند و دنهاد و مواعظده السلطنه
هزاران آنوقت میهمان او بود و از هه بذرایی سکرد و هر کس بطرف
اردوی مجاهدین معرفت اسباب و اسلحه و زاد و راحله با میداد در حقیقت قریب
سی چهل هزار تومن در این دو سال در راه آزادی وطن صرف کرد. اگر هراهی
و محبت او نبود در جارحیال امن و آسایش برای من بسیار نیشد و در حقیقت
کتاب سرگذشت اردشیر انعام باقہ عنایت اوست.

تمثال بی مثال او در صفحه مقابل است.

۴۹ شنبه

صبح از شلمزار حرکت و شب شهرک رسیده در خانه نبی الله خان
شیخ از مژل کردم شاعری از اهل شهرک متخلص بندهم و صاحب ذوق طبیعی مستقیم
بدین من آمد و این قطعه را بنام نهیت خواند. ندیم اول مرد و شاهربست
که در جارحیال ملاقات کرده.

(عکس آقای مرتضی قلیخان)

«قطعه ندیم»

از همت امیر سخنداشت	گر طبع من ز شوق سخن را نست
در هصر خود بگاهه دورانست	دانای روزگار وجد آنکو
نازیل بردم از هی فرمانست	اشعار او هم وحی خداوندی
آواز دهر و شهره ایرانست	در نوع پروری و وطن خواهی
دایم جو زلف یار بریشانست	تا خاطر وطن بنماید جمیع
در ملک اتحاد سالمانست	در گشوار وداد بود آصف
در گشور تمدن سلطانست	در منصب سیاست پیغمبر
از فکر و رأی آتش سوزانست	تا خالص خصم دون بددهد بر باد
جه خگال را به تابانست	شخص وقار را میدن رو حست
(شهرک) نشان روضه رضوانست	از مقدم شریف چناب او
چون زیره بردن اندر کرمانست	شعر (ندیم) بهر عدیع او

﴿شنبه ۳۰﴾

خبر مهمی تا دو سه روز که در شهرک بودم روی نداد جمه ۲۲ بهمن
دیدن فریه چالشتر با ندیم از شهرک حرکت کرده حوالي غروب چالشتر رسیدم
در خانه شیخ محمد باقر که از رفای قدیم مدرسه است فرود آمدیم
فردای آذروز میرزا احمدخان چالشتری که جوانیست با اخلاق حبیه (برخلاف
برادر بزرگش محمود خان که نسب از مادر میرد) بددیدن ما آمد و بعد از ظهر
باتفاق او بقلمه حسین آباد رفته شب را در چادر مهمان او بودیم یکشنبه ۲۳
پطوف دهکرد مراجعت و س از اقدامات چند روز شب سلح از دهکرد
بسی فریه سامان سر زمین دهستان و مسقط اراس عمان حرکت کردیم

یکشنبه غرہ رمضان ۱۳۳۴

جمعه ۲۹ شعبان از دهکرد حرکت کرده شب را در چالشتر در خانه
احمد قلبخن که یکی از جوانان نا هوش و اخلاقیت مانده لطیف خان پسر میرزا

حین خان کخدای سامان که جوانی شجاع و زیبا روش و اخلاق بود نیز در آن شب همانجا بیمهانی آمد و فردا با تفاق احمد قلیخان و لطیف خان بطرف سامان حرکت کردند حوالی ظهر سواد خطة سامان از دور نمایان شد و فله کوهی که مسلم مرحوم دهقان بوده و کتاب هزار دستان را پیشتر در آنجا بنظم آورده از دور پیدا شد و نشان دادند این قطعه را در توصیف خطة سامان سواره شروع بنظم کردم و اول ظهر که وارد قلعه سامان و خانه میرزا حسین شدیم قطعه تمام شده اود

«قطعه»

به ای صوب هوش پرورد سامان
چشم تو کوثر و درخت تو طوبی
ای بصفا توأم و بخرمی انباز ①
کرده خجل سبزه تو گنبد خضراء
ملک بهشتی تو بی قیامت و برزخ
کان تو بی رنج کوه بخشید یاقوت
آموی تو بی خطاست مشکین نافه
انجمی بهر شاعران سخن منج
جوش زن از صحنه تو چشم دانش
قیمت گهر شکست بسکه فرو دیخت
عنصری روزگار و انوری عصر
داد بخاک تو کشت زار سخن را
فرخی اول از تغزل شیوا ②
آنکه جمال سخن دو باره بیار است

کنگره بهر بخردان بخن دان
موج ذن از چشم تو لژلو مرجان
در تو کهر کلک لعل پرور عمان (۱)
مسجدی اصفهان و مسجد دوران
آب صفا طبع بحر قدرت دهقان (۲)
رودگی دوم از پوکانه شابان
غیرت او چون کمال دین بصفاهان

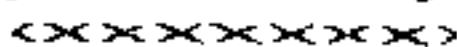
(۱) عان سامانی . یکی از شعرای بزرگ فرنگ اخیر اصفهان است

(۲) دهقان سامانی . شاعریست گرانمایه و بزرگ معاصر هان

گاه هجا چون جریر دق فرزدق نوبت مدح و چکامه خجلت سنجان
 بلبل فکرش هزار دستان انگیز (۱) طوطی طبعش مریم شکرستان
 این دو سخن سنج گنج گشتر دانا کنج و شند او بخاک آکنون پنهان
 گلشن شعر تو را سه شاعر دانا بلبل گوینده اند و مرغ نوا خوان
 زاده عمان محیط آنکه چو خورشید (۲) نیع نصاحت کشیده بر سر گبهان
 و آنکه نیسان کراوست خرم و سرسبز (۳) کشت سخن راستی چو ایر بنسان
 و آنکه سامانی آنکه طبع لندش (۴) بر قلک داش است مهر درخشان

از ازل آمد مطاف حکمت و هر فان بازی ای کعبه سخن که حریت
 هر حکم بکوی تو بار یافت یابد رشتہ در رایگان و گوهر ارزان
 اینکه از دستگرد آمده با شوق پسر و سامان وجد چانپ سامان
 گرچه پریشان بسوی سامان آمد سامان گردید چو کار گشت پریشان

چند روز در سامان میهمان میرزا حبیب کدخدای متخلص بسامانی بوده
 یک روز هم بتماشای بیل (زمان خان) رفته بزمیم لطف خان چند ماهی بزرگ با
 تقدیک صبد گرد . این بیل دو چشم دارد و تمام آب زاینده رود از این دو چشیده
 مکندرد منظره زیبا و با شکوهی دارد همه روزه شurai سامان هم در بیش ما
 هستند . خبر آمد که رستم خان نامی از نوکرهای ظل سلطان را بخیال آنکه در
 حقیقت رستم است بین السلطنه نادویست سوار و پیاده فرستاده است مرای گرفتن
 رضاخان ولی رستم بیغاره را رضا خان بیجنک شبانه دستگیر و سپاهش را خلع
 ملاح کرده خودش الان در زنجیر رضاخان است .

میرزا حبیب خن کدخدای و میزان ما مردیست دانشمند و با ذوق دارای
 اخلاق جیده در خانه او مردی همه کس باز و سفره اش گشترده است . پنج

(۱) هزار دستان و سکرستان . دو دیوان شعر پادگار دهقان است که هر دو بطبع رسیده

(۲) محیط . شاهریست نواما فرزند عان

(۳) نیسان . سامریست گراماییه از اهل سامان

(۴) سامانی . سامریست با قریعه و طبع نامش میرزا حبیب و کدخدای سلامان و میزان هاست

بصیر دارد یکی در طهران منشی مردار اسعد ملقب بمعتمد همایوست . دیگری نهفیف خان که با کمال محبت از ها پذیرائی میکند دو نفر دیگر آقا هاشم و آقا
خنچ اسم یکی هم فراموش شده .

شعرای سامان چند لطفه و قصیده بمناسبت ورود نگارنده ساعده و
خواننده آشناون یک قسمت فقط از مرحوم نیسان سامانی در دست است و حلیم میشود
بجه اگر ییدا شد در خاتمه جلد دوم نگاشته میشود این دو چکامه را نیسان بخط خوش
نوشته و الان موجود است

三

نهیتی است که قدامی حزب دموکرات نیسان سامانی هنگام ورود فرازنده در پیش کاروانی و شاهر بزرگ ایرانی وجد دستگردی بقریه سامان معروض داشته

• * •

وی مؤید گشته از تأیید سیحانی وحید
در برآورده زد قلم بر تعلق سیحانی وحدت
داد معنی داد در ملک سخنداوی وحید
روح بخش آمد پیجان و جسم ایرانی وحید
وین شرافت جاودانت باد ارزانی وحید
خضر ره گشتنی بسوی آب حیوانی وحید
واره‌هاندی ملک ایران را زویرانی وحید
چون کلیم الله نمود اعجاز ثعبانی وحید
انگلیس نابکار از جهل و نادانی وحید
ویژه شیران هجم از نسل ساسانی وحید
ماش نا آگه شوند از راز پنهانی وحید
از وجود اندر عدم از فریزدانی وحید
تابر آید از فلک خورشید نورانی وحید

ای موفق گشته بر تأیید یزدانی وحید
جند اکلک گهر سلکت که چون سحر حلال
مرجعا بر طبع قرابت که از اعجاز لفظ
آفرین بر نطق جان چشت که مانند مسیح
همکنان را نام کردی زنده نامت زنده باد
چون سکندر بود در ظلمات غفلت حس ما
تا در فشر کاویان از فر حق افراشتی
منت آبرد خامه ات برنامه فرعون روس
شیست سیل خامه ات هر تقدش کاندر پرده زد
شرزه شیر از را کجا یم است از رو باه چند
شید او ذن پیلن کنده آوران بخ-نیار
نیکلا و زرذ را از نیم حلبش میبرند
زنده باد ایران زمین پایندم این ایل چلیل

بر درفش کاویان زده تفال از نی
آیه الکبیرای عهد از نور حق را بیند و حید
آنکه باشد چون علی در ملت انسانی و حید
دوالریاسه شیخ نورالله سلطان القضاط
گر قوافی باخته نیسان سامانی مرنج
نیست جمع خاکستری در آن بریشانی و حید

* * *

زحلانی نیل پبدید آمد انجم و اخته
عرصه فلك آراستند بس لشکر
گرفت مشرق و مغرب سیاه زنک اند
من از تفکر این قصه بیخود و مضططر
کهی زدرد و طرز همچو میره در ششتر
برفت آنجه جاه و جلال و هوائت فرو
که ماکیان زده در آشیان شاهین بر
که مادر وطن از دست شد کجاست پسر
اسیر گشته بچنگ دو اجنی شوهر
کدام خانه چواین خانه گشت زیر و ذیر
رسد بگوش ز ناقوس نمه منگر
نشسته اند که آید کشیش بر منبر
که فاصد آمد یا مزده روان پرورد
چو ابر ایسان دامان و کوه سازد تر
کندشت بستی و ذات رسید شوکت و فر
زدند بر جان مدرود و بست بای پسر
صفای سهیر صفاهاں سهیر فضل و هنر
نهای ظلم تکهیان خیر دشمن شر
و گر شداد است بر او چیزه خصم بدگوهر

پیاختر چونهان گشت خسرو خاور
قاد نیر اعظم فتحت و خیل نجوم
فراشت پرچه خلعت سپید کبیتی
من از سور این غصه واله و میهوت
کهی زغمه ایران چو جند در ویران
گهی یاد سلاطین له چونشند و کجا
کجاست غیرت و اموز زادکان کیان
زیان ملت پیانک بند میکوید :
پسر بخواب خوش و بیخبر به مادر او
کدام ملت شد همچو مات ها ویران
نشته اند تم مسجد کسبی کرد
نشسته اند سنته بند صلیب تر محاب
روان در آتش میسوخت از جنین سودا
چه کفت ؟ کفت : که ناجند دیده ایسان
غم زده مخور دور شدی آمد بر
مزاد ایسان بر بس ایش و کشور خویس
خهوس شعر داشور مزدک و حید
عدوی لشکر روس آفت بر بضه نی
اگر ز خنده چو آمد بجز محل

رسول نبی بسوی مدینه هجرت کرد
پس از نیمه جیش مهاجر و انصار
بعکه آمد و دیدند کافران حکیم
تو ایوبید خود فم که هنریب از جای
همان رضاخان بالشکری فرون ز حساب (۱)
تمام ملت ایران ز جای بر خیزند
نه روس ماند در ملک و نه بریتانی
زند بدار دو آگشت را باصفاهان
و عجیب ناز پایه بشهر اصفاهان

بدشمنان وطن روز باد چون شب تار

بدوستان وطن میه ز مهر رخشانتر

(۱) مقصود رضاخان جوزدانی است که وا مهاجرین و ایرانیان هر راه بود و با همه دعوت و وعد
و همیر انگلیسان دست از دشمنی آنان برداشت . نیسان هم ملشی رضاخان بود .

(ماه روزه)

این مسمط در ماه رمضان ۱۳۳۴ هجری قمری بمناسبت اوضاع جنگ
عمومی و حالات خصوصی در فریه سامان چار محال بنظام آمد
و در دوره سال هشتم مجله اومغان بطبع رسیده است

کارت نداده ز در دوش بتم آمد باز پیست کرداره لشکر زپی از غمزو و ناز
مه بیست و مین افکن و توریل انداز در ترد برده سبق از ظلک شعبده باز
دزد دل رهزن جان آمده در فرم پلیس

پشم فناش جون پارلان لندت گنه از کنگره مسلح جهان بنیان کن
همچو ایطالی یهان کسل و هد شکن خصم پرداز چو سرباز سپاه مرلن
دام انداز چو مادام دیار پاریس

زلف کوتاهش بر جان جهان دست دراز یاپ بر دامن گبوش زده دست ناز
شیخ بر قله ابروی کجش خوانده نماز لشکر ناز از او یافه سرخط جواز

تا بایطالی دل جمله ور آید ز سویس

لشکر فته چوهندریک آزراء تریست (۱)
سوی ایطالی دل رانده و ایطالی کبست
مه دریا بُر و افلک نورد و بیست
ییش این لشکر جرار کجا بتوان زیست

که بیک جمله ز ورشو گذرد تا تفلیس

زهره شاگرد دستانش در مجلس باش صف زیدگرد و خش غمزو و ناز و خط و خال

(۱) تریست و ترانین دو شهر است در اوبیا و در اوایل جنگ متفقین شهرت میدارد که نفعه هندنبرک این است که از راه این دو شهر ناگهان بسلنکت ایطالی جمله کرده کار اورا تمام کند.

بلشویک آسا با مال و دل و دین بعدمال بیغ افراشته بر خواجه و ارد و لبرال

رحم بر داشته از مؤبد و شیخ و قسیس

کارت بستال شود عکش در هه افلاک
گز کشد رابطه پست ستاره هر خاک
در جهان کنده زبن کاخ هقول و ادراک

تاسکند کنگره عشق عمومی تأسیس

همچو طاوس سرابای خود آرائی و رنگی شوخ و آراسته بشک و مدو تزو فشنگ
هشت در راه (در دنوت) دل خلق سر نک (۱) چون بريطانی سرمایه بحران فرنگ

چون سر ادو ارد گری بر سپه فتنه رئیس

کرده خارج ذ خط یاطرفی رومانرا سوق داده سوی میدان جدل یونانرا
بین و آمریک و سوید و جیش و افغانرا کر چه در هقل محال است ولی ایرانرا

عاشق جنگ و جدل کرده چور امین برویس

ویلهلم آما آرایش اشکر داده ④ کوشمال بهه لشکر و کشور داده
جنگجویان جهانرا هه ایفر داده ④ آتش و آب بمهی و سمندر داده

جنگ گستر چوز حل صلح طلب چون بوجیس

بر زحل بال در افراشته طیاره او در حضیض اوج نوات بر سیارة او
برج و باروی فلک کوهه خیاره او مهر چوزا شده از ضربت فداره او

مه بد و شیفتہ چون آهن بر مقناطیس

خذب مقناطیس از جاذبه اش دریوزه سخت تر فرقه رویش ذ وصال روزه
چشمش الماس و در الماس درون فیروزه هشق را ثاج سر و حسن یا بش موزه

شاه بیت غزل ناز و حیفا را تمجیس

(۱) در دنوت کشی بزرگ جنگی است و سرفک بوب در بانی که در راه کشی بگذارد و کشی را یکمرتبه در هم می شکند

صاحب دیلم از کالج بزم افروزی
تریت یافته در مدرسه کین توڑی
شده استاد کلاس دل و دین اندوزی
جادوی بابل بر سحر و فسون آموزی

کرده در مکتب او جای بروز تدریس

چون اشنه برش زلف طلائی زده باں
جهه خود شبدو دا بروی گانکش دوهلال
گشته بر سینه خورشید دوچشم دومدال
مسجده مردم بهنم هیجو صمد جل جلال

از غزل کردم تهلیل و ز بو سه تقدیس

بر سر زلف طلائی کله از مشک سیاه
شیر و خورشیدی زرین زده بر پیش کلام
راست آنگونه که در دامن شب کودک ماه
گر را بن چهره بود بو سه بھر کیش گناه

من بیغمبر نشناسم بجهه آن چنر ابلیس

دام دلها شده مر کنج لبی داهه خال
پدر از شرم رخش کاسته مانند هلال
مهر بر جلوه او مشتری و مه دلال
روزه ز او گشته حرام و می گلرنک حلال

حیدا کیش رسول نو و آئین سلیس

کله انداخت و بگشود کراوات و فکل
دست داد و بنشست و طلبید از من مل
بست سنجاق بولبان ز یقه بر کاکل
تکمه رادیوم انداخت و بشکفت چو گل

من شدم بلبل گویا چو گلم گشت جلیس

گفت اکومطرب و کوتار و چه شد دختر تاک
کو برندی و چه شد شامیه و کو کنیاک
همچو جوک ز چه خو ساخته ما تریاک
زاده آسا تکفی سبعه بدستی مسوک

پاره کن در فکن این دانه و دام تلبیس

تو طرفدار ز احزاب سیاسی بودی
حقره در سلسله دیلماسی بودی
عاشق مجنس و قانون اساسی بودی
حامي سلطنت دیموصرراسی بودی

در همه حوزه بتدربیس سیاسی ادریس

تا چه رو داد هم مسلک دربار رمی
گاه در مسجد و که چله نشین یا خی
با زاندار مری ایران فوج ششی (۱)

که بنزهاد مطیعی و باخوند آنیس

ناصر الملک صفت یار موافق بتفاق
بزاد واردگری بنده بگرزن مشتاق
جفت سارانف و در دشمنی ایران طلاق

اف براین مسلک و لعنت بچنان نفس نفیس

گفتم ای ماه جیین ماه صیام است امر و ز
روزه واجب شده و باده حرام است امر و ز
دوره سلطنت شیخ و امام است امر و ز

تسوان رفت مسگر راه ریا و تدلیس

ملک ایرانی اینجا نه بر و بوم از روپ
له بود حامی آزادیشان توب کروپ
اندر این کشور قرمابه شیخ آمده توب
شده در مسجد و در مدرسه تأسیس کلوب

هر کلوپی متسلک ز دواب و ز سلیس

درستی کشور ایران که از ایطالی است
برزیاب و زکشیش است و ز آدم خالیست
کس دانی و آخوند معنم عالی است

دور تا کی شود از پیکر ملک این سفلیس

شیخ چون روی پمسجد گند از بهره از
بنده از تحت حنکه دایره بر دیش دراز
او بناز شتری پیش و مریدان بنیاز
از پیش گشته صفت آرا چون نظام سرباز
(۲)

خفته و خواسته تقلید کنان از لافیس

لیم شب مقری چون کاو کشد نعره زیر
و اهظ از بانگ هم آغاز کند صوت حیر

(۱) فوج ششم زاندار مری در اصفهان قبل از جنک تدھکیل شده بود و رئیس سولیدی برخلاف صابر رؤس امطیع صرف آخوندهای اصفهان بود

(۲) لافیس شیطانی است که در نیاز با مردم سرو کار دارد

فاری از بیخ و من حلق برآورده نغير ریش از چانه بعنه شده شیخ کبیر

چون شپش بسته خلایقرا در دام دسیس

ای تو خورشید فلت داد ز ماه روزه از میان هر دن روزه در این سی روزه
پای عیش و طربه لنگ شد و بی موزه پیر میخانه که میداد میم در بوزه

شده از زهد و ریا مسلک و تاپاک و خسیس

داد و فریاد از این مملکت ویرانه که در آن خانه ظلم است عدالت خانه
برده گوی سبق از خوش در آن یگانه راههن راهبر و دزد خدای خانه

دیو آصف شده افسوس ز تخت بلقیس

ذین غم و رنج من از خانه فراری شده ام شهر بنهاه بهامون متواری شده ام
بر سر بخشن غم هود قازی شده ام بسته در سلسله ذلت و خواری شده ام

مملکت بوته و من همچو زر اندر تکلیس

کهرما رنگ ز جور فلت فیروزه هستیم خصم ربوده ز کله تا موزه
مانده محصور میان سه در یوزه نالم از خصم وطن یا ز جنای روزه

کوپی شرح ستم خامه آزاد نویس

گفت خوش بس این رنج نمی باشد بدر زود اشد که باهاج آمد آید تیر هم ازار افت از اورنگ سه زود بدر هم شود زر ز بسر پنجه تقدیر اسر

هم رود روزه و هم طی شود این مکرو دسیس

عید بز آید و از نوہ شد آن هلال همه آفاق بشمشیر بگیرد شوال رهان گرد چون زاعد و واعظه همال ساعر از باده گلرنگ شود مالا مال

(۱) خفغان گیرد مقری چو بتله بو قیس

هم ذ نو آباد این کشور و بران گردد هم ذ بن ویران کاخ غم و حرمان گردد
هم (وحید) از سرنو باسرو سامان گردد چون صفا همدم و اباز صفاها نگردد

با سخن پار چو با فلسفه ذیمقر اطیس

(خلیفه یزدیگر) ☆

خلیفه یزدیگر ساکن کلیسا بزرگ در جلغای اصفهان همدست بریطانی
و جاسوس روس و دشمن ناموس مملکت از ایرانی و ارمنی بود و بهمین سبب ایت
مسئل در ذم او ساخته شد تریخ ساختن مسیح اینک مجھه و است تهدایم در اصفهان
ساختم با در چهار محال بختیاری و چون ظان خوبی آنست که در موقع آقامت سامان بنظم
آمده باشد در اینجا قام نکاشن میتوود

(ممهنه ط)

چندای خلیفه یزدیگر دشمن بدین عیسی تاکی در آتش تو سوزان گروه ترا
و ز ظلم تو بفریاد ناقوس وش کلیسا هم خصم با محمد هم گیله ور بموسى

« هر لحظه همچو طاؤس آراسته بصد رنگ »

ای درشکم برستی بردہ سبق ذجاوس ای سوده ازو عیسی برهم دکف افسوس
ای دشمن کلیسا خصم صلب و ناقوس ای داده زار منسان بر باد دین و ناموس

« ای پر ز جهل و شهوت خالی ز زهد و فرهنگ »

ای فتنه های جلفا از معدن تو مشق بیایه بسته بریاپ ز انجیل برده رونق
اندر زمین غبرا این آسمان ازرق مانند تو خلیفه نادیده بست و امّن

« از چشم معرفت کور وز پای معدلت لَنگ »

رسم تو ظلم کیشی کار تورشه خواری شغلت گناه بخشی اندر گاه حکاری
بس کن فروش جنت ای دوزخی ناری هر اس از ایشکه روزی یاد آر از آنکه باری

« ناگاه باز حکیفر باز آردت فرا چنگ »

در خطه قریدن ماندی چهارده سال کردی حقوق مردم با دست ظلم پامال
گشت ارمنه و مسلم از جور تو بد آمال آن بلکه زمه چونوی این بلکه زناله چون نال

« پادر خلاط از آن خر بشکسته دست ازین خنگ »

پیش از هزار لیره خرج صلب کردی از مال وقف سرشار اینان و جیب کردی
با تارکان دنبای کاری عجیب کردی هر چنان نجیبی است نو نا نجیب کردی

« نهرین بتو ستم کیش لعنت بتو در آهنگ »

بر چهر ما هروزان داغ کلف نهادی ناموس ملک ارمن اذ بن یاد دادی
هر ما هوش که دیدی با مکر و حیله گادی الپس دا بتلبس الحق تو او ستادی

« شیطان تراست شاگرد در کید و مکرو نیرنگ »

خفاش کوری ام هخواب آفایی با ماه در سوای با مهر در جوانی
شب تابرو ز سرمست از نشاه شرابی در شط باده کشته انکنده چون جایی

« مستی ز چرس و کنیاک دنگی ز باده و بنسگ »

خود را مصیع عیسی بخوانی و دروغ است رهبان دین ترسا میدانی و دروغ است

خند منگر کلبسا میدانی و دروغ است گویند اهل جلفا شیطانی و دروغ است

« شیطان تو است شاگرد با تو کجاست همسنگ »

تو بد نراز سرخر جلفات است به زستان جی گلستان نزهت تو آفت زستان
ای بای و سرسرشته از کبد و چور و دستان ای فارت کلبسا وی دشمن دستان

« گرگی بکسوت میش زاغی بشکل تورنگ »

جا بیچ و هفت دنه روئین تن و دوروثی گرک درنده خونی
بر شیشه خرد سنک بر خم می سبوئی لکه بر آبروئی

« تا آدمیدت از تست بیش از هزار فرسنگ »

گرک درندۀ لک پنهان بجهله میشی هم زاهدی و هم شیخ نیزی ذهرو دویشی
باطن دراز گوشی ظاهر دراز ریشی از دیزه خرد و میدان در نیم قوشی پیشی

« با آنکه در راه راست دستت کجاست و پالنگ »

چاسوس انگلی فرمانگدار روسی در یام فتنه بوقی بر جیش فسق کوسی
پندی به نیم دینار انگل یک فلوسی برخوان خصم ایران چون گرمه چاپلوسی

« واندر طریقت راست کجرو توی زخرچنگ »

در بای دوست خاری بر دشنان هصائی با یار خوش مادی با مار ازدهائی
بر جان ملت و ملت طاعونی و وبانی گمره کلنده خلق در جلد رهنمائی

« در فطرتی بداندیش وز نام مظهو ننگ »

ای عجان اهل جلفا از نیش محنت ریش بیگانه از نکوئی بازشقو بدی خوش
تا چند ز آتش تو سوزان غنی و درویش ای خجلت کلبسا وی تلک منصب و کیش

« بر جیش دزد سردار در خیل فتنه سوره نگ »

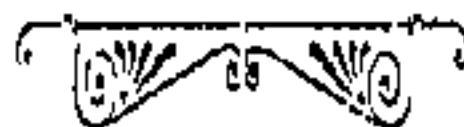

پاینده دستباری «اخصم هاک چم چند نازی صفت بداندیش با دوله عجم چند
خون ریختن زیبی اندر ره لرم چند خشم وجہ ناکی برآصفهان درم چند

«میدان لمه رخ زنگیست آخر سزای نیز نگ»

فرداست کاهن چنا سازند سنگسارن گردد بیشه بخت باشد نیاه کارت
ینی سزای کردار بنهاده در گنارن بالای دار کرد بگاره اوچ کارت

«چون شمع گردی ازدار رشته بگو دن آونگ»

میدهد. این ده مال رهیت بوده بیست سال قبل که خوانین شروع به تصریف املائه چار محل کرد، آنده اهالی این ده پاره‌داری کرده و ذیر بار از فتاوی‌اند امیر مجاهد و سردار اشجع با پنج شش هزار سوار بختیاری و ترک یکماده ده را محاصره کرده و (عوض) نامی قصاص از اهل ده برج و باروی ده را گرفته شجاعات‌ها بخرج داده عاقبت یس از تمام شدن سرب و باروت در یک برج خود و زن و دختر و دامادش کشته می‌شوند امیر مجاهد با فشون فتح ده را غارت کرده بی ناموسی‌ها می‌کنند کیسوی زنهای کشته را بدم اسب بسته در دهات چار محل نمایش میدهند! این وقایع در زمان صدر اعظم امین‌السلطان و اوایل مظفر الدین شاه یا اوآخر ناصر الدین شاه اتفاق افاده تا چه روز دست اتفاق از آستین بیرون آید؟ اشعاری که در شجاعات عوض و کشته شدن او ساخته‌اند هنوز زنهای هوشگان و اطفال می‌خواهند و در حقیقت سرود ملی آنها است.

فردا بشهرک مراجعت کردم. مکتوبی از امین التجار رسید که فشون عثمانی و مجاهدین بکنگاور رسیده پسران امیر مفخم با دکتر یوزن آلمانی و عده سوار بطرف بکنگاور از گمره حرکت کرده‌اند. سفیر روس و انگلیس مستعد شده‌اند که از طهران فرار کنند یک کلنل انگلیسی هم با مقدار زیادی لیره در لنجان محصور سواران رضا خان شده است. دیگر اتفاقی در ظرف این چند روز رخ نداد.

شنبه ۳۹

از شهرک بهفرخ آمده در منزل میرزا آصف شاعر که بید مرد زندگانی با ذوقی است و مشغول بقالی است فرود آمدیم کربلائی حسین ملک هم از برادرانه آمد و با مکاتیب چند بطرف فشون عثمانی پیاده حرکت کرد میرزا محمد را هم با مکاتیب خود بطرف دستگرد حرکت داد و چند روز مشغول گردش بودم در قریه سرتلابز و بلوك میزدج یک روز هم در ده چشمی در چشمه (پیرغار) میهمان سردار ظفر شدم که آن ارقات طرفدار ملت بود این چشمی بسیار عظیم است و قریب صد سنك آب از آن خارج می‌شود سردار اسعد بر پیکارچه سنك شرح

حال خود را نفر کرده سردار ظفر هم در طرف دیگر الان مشغول همین کار است
که پادگارهای گرانبهای تاریخی خود را ثبت کند ॥

۳ شنبه غره شوال

صبح بقیره (فارسون) که در نصرف فرزندان سردار ظفر است آمده
پازار منصل قریه را تماشا میکردیم فارسون مرکز بلوک میزدج و نرگشتن
قراء آنعدد است خبر آمده که فشون هشمانی نزدیک همدان رسیده‌اند جعفرزاده
واکیم خان نامی هم در آنجا مهمان سالار مسعود بودند هر چند با اخلاق سالار
آشناقی امکان نداشت ولی چند روز بجای آنجا ماندیم . خبر رسید که کاپیتان نول
انگلیسی از اصفهان به (چقاخور) آمده و تمام خوانین را خواسته است که در باب
دستگیر کردن شارژدار فر در پر ادبیه باو کمک کنند توب و اسلحه هم همراه دارد خبر
دیگر رسید که ظل سلطان باصفهان آمده و قوای روس هم زیاد شده است

جمعه ۱۹

بزم شلمزار حرکت کرده یکشنب در چلهجه و فردا از گرده چلهجه (که
بنجشش سال قبل در اولین ماقرت چارحال شبانه از همین گرده در میان رف و خطر عبور
کرده بودم) در گفتشه بیوه‌گان آمده پس فردا بشلمزار رسیده و دیگر روز بدزک
آدم سالار مسعود و بهادر هم بدزک آمدند و از آمدن نول و وعد و وحد
انگلیس حال آنها دیگر گون بود . سبد علی و ملاباقر اخوی هم از دستگرد رسیدند
شب علی دستگردی که چندی نوکر من بود لباس هایم را برداشته فراد کرد از دنبالش
فرستاده ولی باو نرسیدند .

شنبه ۱۹

ار راه بروجن به پر ادبیه آمده . خبر توقيف حاجی آقا چمال و کلباسی و دولت
آبادی در قونسولخانه روس رسید و سبد علی و ملاباقر را از پر ادبیه پس از دو
ساعت حرکت داده و خود بسفید دشت رفته

۳۳ شبیه

از سفید دشت بزم چرمین و دیدن جعفرقلی و رضا خان حرکت کردم
و مقصود این بود که آنها را با شارژدار و بضم خواندن بختیاری همراه ساخته
برای تغیر اصفهان حرکت بدهم. از نک (انجیه) گذشته وارد چرمین شدم
شب را منزل جعفرقلی مانده با او مذاکره کردم و مساعد بود فردا حرکت کرد بقیه
(لای پید) منزل رضا خان وارد شدم ش با رضا خان مذاکرات زیاد یافل آمد
بختیاری مطیع یکنفر نیستند و باقیون نظایم هم بطريق حله نیتوان جنک کرد اگر هم
حاضر شوند که احاطت از رضا خان کنند نفعه جله شهر را از چند طرف کشیده
و روس هارا خارج سازند. ولی این مشله ممکن نبست رضا خان قول شرک
نداد و مکتوبی هم بعاجی آقا نورالله نوشت که صلاح نبست آقا با سیام بختیاری
حرکت کند و باید صبر کند تا کار تمام شود بمن هم سفارش کرد تا در پارسخال
بامن تا تکلیف معین شود. این تغزل در منزل رضا خان ساخته و خوانده شد.

* * *

کسان که از سر و جان بروطن نگهباشند	زاد یاک وطن دویمان ایرانند
جائعتی که با غیار دستیار شدند	بلای ملک کبان خصم نسل ساسانند
هر شریعت و هر کیش کافرت آقون	که بشیوه زر و سیمند اگر مسلمانند
کجاست آسف ایران زمین که امرمنان	ربوده خاتم و بر مسند سلیمانند
هزار جان بندای مجاهدین غبور	که حامی وطن خویش از سر و جانند
غلام همت عشاق لیلی وطنم	که همچو مجنون آواره در بیانند
زمینه در آتش نهند در دریا	ز آب و آتش از آتروی سر نه بیچانند
بصبعکاه سعادت غریز مصر شوند	اگر چو یوسف مصری شیی بزندانند

چو ابر فتنه ز آفاق دور گشت وحید

بین بچرخ شرف آفتاب تابانند

منکوقة آن مدیر روزنامه تازیانه غیرت از اصفهان با لباس مبدل فراری شده بعنزل رضا خان رسیده بود و آنجا بعضی از اطرافیان رضا خان او را متهم بجاسوسی کرده و شیشه دوازی که شب بر سر سفره در دست داشته والمود کرده بودند که سم است و برای مسموم ساختن خان آورده بدن سبب گرفتار شده بود و اورا چوب زیاد زده و جنس کرده بودند. رضا خان پعن گفت برو بین این شخص را میشناسی در محبس اورا دیده و متالم شلم و عذاب و سختی او را تحقیف دادم و قول دادم بر رضا خان که این شخص جاسوس نیست و یکی از وطن پرستانست ولی چون ذهن رضان مشوب بود بنا شد بنویسند با اصفهان و از آقای حاجی شیخ محمد باقر تصدیق بخواهند که در اصفهان چه میکرده و اگر جواب مساعد آمد او را آزاد کنند و پس از دو سه روز آزاد گردند. سه چهار روز مانده و از آنجا حرکت نمود برای سفید دشت مرشد (صوت) دستگردی که فرابی با من دارد نیز برای انکه کاغذه ها را از حاج شیخ نورالله و دیگران گرفته بر رضا خان بر ساند همراه من حرکت کرد. شب وارد تنک انجیره شدیم معروف بود که چهار صد دزد فشقانی در تنک هستند با ترس و بیم میان فاقه حرکت کردیم و سطح تنک چند شبک تفک شنیده شد ولی معلوم نشد از کجاست. کرده را طوی ازده اول افتاب بسفید دشت رسیده حاج شیخ نورالله هم امروز بسفید دشت آمد بهاء الواعظین هم همراه بود خبر رسید که سردار صوات از راه (گور) یا اصفهان چله کرده و از روسها شکست خورده است.

خلاصه و قایع سورشگان

در این اوقات بعد از جنگ شارزد افر از برادرانه بر حسب خواهش خودش و دعوت بربی مریم سورشگان آمد همراهان وی قرب صد و پنجاه نفر بودند سردار مختار ایمکانی و امیر مجاهد ایل یکی و امیر جنگ و سردار ظفر حکم کاپتان نون آگهی و سمه تندند که سورشگان را احاطه کرده مهاجرین خارجی و داخلی را اسیر و تسلیم کاپتن کرده شش هزار لیره انگلیسی پاداش بستانند. بی بی مریم هم سوار و قرب پا صد لیره تفنگچی جمع کرده و تمام راهها

و گردن ها را بست.

آقای علی مردان خان ایل یکی کانونی ایل چارانک که من بد شرح حال او نکاشته میشود و جوانیست بلند همت و شجاع و بزرگ منش در این مقام از هر بجهت داد مردانگی داد

امیر مجاهد کتبی تقاضا کرد که با پنج شش سوار سورشگان یاید و در این ماب مذاکره کنند بی بی مریم قبول کرد. ناگهان اول شب با شصده سوار و سردار فاتح وارد سورشگان گردید. بی بی مریم تدبیری اندیشه بر جهای قلعه را تفکیچی و مجاهد مستحکم کرده سوارها را در خانه رعیت جا داده و یک یک هه را خلم سلاح کرده و مجدد تمام گردن هارا تفکیچی گداشت شارژ دافر اطیبان حاصل کرد و امیر مجاهد فرمید که تدبیرش واژگون شده بالتماس یک سوار اش را از سورشگان بیرون برد و در آنجا اسلحه آنها را داده بی کار خود رفتند. که خدا زادگان بختیاری هم شورش کرده این حرکات ایلخانی و ایل یکی را تقبیح کردند و نزدیک بود جنگ داخلی در بختیاری پیدا شود ناچار موقتاً از حله سورشگان صرف نظر کردند. بمناسبت نزدیک شدن قوای آلمانی و عثمانی بی بی مریم و شارژ دافر با گروهی از خانزادگان و قرب هزار سوار از سورشگان بزم تسبیح اصفهان حرکت کرده در (هزیر آباد کرون) با سپاه روس مصادف پس از جنگ سخت و تلفات بسیار بروزها عاقبت بختیارها حقب نهیانی کرده و هر خانزاده در محل مشغول غارت اهالی گردید شارژ دافر با قوای شخصی خود و پنجاه نفر سوار بختیاری بسر کردنگی مصطفی قلیخان پسر بی بی مریم از راه عراق عازم همدان و گرانشاه شد و بی بی مریم سورشگان مراجعت کرد.

حکم اول چون سورشگان را از سوار و اسلحه خالی دیدند سردار محشم و سردار ظفر و امیر جنگ با یانهد سوار نیمه شب سورشگان ریخته قلعه را متصرف و بی بی مریم را تمید و یش از ده بیست هزار ثومان اموال اورا غارت کردند.

سردار محشم وقتی با کایستان نول وارد قلعه شد خود را فاتح سورشگان

دانسته رو بکاییتان نول کرد و این شعر فردوسی را خواند و کاییتان بادداشت کرد
نمی آب خوردن پس از بدنگان به از عمر هفتاد و هشتاد سال
در همین اوقات یعنی السلطنه بدست سپاهیان روس و قوشولگری انگلیس خانه
بی بی مریم را در اصفهان غارت کرد و تمام اسباب او را برداشت.
بیش از صد هزار تومان اسباب و اثاث الیت بی بی مریم در شهر اصفهان
بدست روسها و قرب ده بیست هزار نومان در سورشگان بدست سردار محنشم و
و سردار حظر و امیر جنک بقارت رفت.
از یعنی السلطنه و سپاه روس انتظار همین بود اما از سرداران با فاموس!
و غیرت؟ بختیاری هیچکس این حرکت را باور نمیکرد و این لکه ننگ بدامان
این بدامان تا قیامت باقی ماند این تزلع هر همان موقع ساخته شد

بسیه مرغ دل دوستان خروش گرفت که دشمن از دو طرف مرزداریوش گرفت
هزار بیش رسدره نفس زنده دلان همیرد آنکه ره بزم و عیش و نوش گرفت
کجاست کاوه چه شد گاوسر که بار دگر سرای چم را ضحاک مار دوش گرفت
بسوی مرگ دود این امیر دیبا بوش خوش آنکه راه فقیران زنده بوش گرفت
همیشه باد سر دار جای این سردار که حرص و آز از و چشم بست و گوش گرفت
فروخت بوسف ایران زمین مدرهم بغض بیان پیداد و چها این وطن فروش گرفت

وحید دیدی سردار شیر اوزن را
چنگونه گریه شد و راه و رسم موش گرفت

و قایع سورشگان در اواسط ماه شوال جاری شروع شد و تقریباً بعد از
بیست روز بنحوی که احوالاً ذکر شده خانه بافت و تفصیل این وقایع با اسناد
سیاسی مهم در جلد دوم نگاشته خواهد شد

خلاصه وقایع تا ده روز

مهاجرین بحرکت افتاده و خوانین بختیاری و رضاخان و چهار قلی را
خریبت مکرداه برای جنک با سپاه روس و تصریف اصفهان حاج شیخ نور الله

هم در سفید دشت کمال میکرد ولی خوانین منتظر بیش آمد بودند که به یشند
فتح با کدام طرف و لیره از کجا بیشتر میرسد. شارژدار و بیم مردم حرکت
کرده اند ولی خوانین امروز وغدا میکنند کاغذی از سردار معظم رسید که
در هریز آباد با بیش فراول روسها چنگ کرده و آنها را مشکست داده اند و تاکید
کرده بود که زود ابوالقاسم خان و ضرغام السلطنه و دیگران با استعداد با آنها
ملحق شوند ۲ شبیه پنجم از ابوالقاسم خان که در نیمه راه بود غیر رسید که
مجاهدین از عرب آباد عقب نشینی کرده اند
در این چند روزه اخبارات مختلف از فتوحات مجاهدین بسیار رسید

شنبه دهم

از سفید دشت بپراید و از آنجا بپروجن و از آنجا بگندمان رفته پس از
پنج روز شلیزار رسیدم در شلیزار خبر رسید که شاعر وطن پرست
فرخی بزدی که گراور ایشان در ذیل مشاهده میشود

از طهران آمده و مکتوب از طرف خوانین مرکز خطاب خوانین
چارچال هرگاه دارد بدین مضمون که خوانین سپاه کشیده اصفهانرا تصرف کنند
و پاداش این خدمت اموال و املاک خل سلطان بال تمام بین خوانین تقسیم گردد.
سردار ظفر برای خوش آمد کایتان نول انگلیسی مأمور فرستاد که فرخی را
دستگیر کنند ولی موفق نشدند یا نگردند زیرا احساسات افراد ایل نسبی سردار
ظفر نداشت. فرخی فرار کرده دو شب در منزل بی بی صریح مانده و باز بطریات
مرا جمع کرد

چند روز در شلمزار مانع اخبار مختلف از فتوحات مجاهدین بی دری
میرسید سه شنبه ۲۷ حرکت کرد برای (فلمه نک) که میرزا علی‌اکبر خان دهخدا
و خانواده اش در آنجا منزل دارند (فلمه نک) جلگه ایست بالای کوه جهان بین
تریا بکفرستک باید در کوه بالا رفت تا بآن جلگه رسید و ملکه مرتضی قلبخان است
و بسیار خوش منظر و با صفات چهل ینچاه خانوار رعیت دارد یکشب آنجا در
منزل دهخدا مانع بمناسبت فتوحات مجاهدین از اطراق خوانین بختیاری مخصوصاً
امیر جنک که دشمن دوست و دوست دشمن بود ما را دعوت می‌کردند

شنبه غرہ ذی‌حججه ۱۴۳۶

از جو تقارن بشلمزار آدم عبرهای متواتر از حرکت مجاهدین باشاره‌ذافر
بعزم اصفهان میرسید چند شماره روزنامه رعد هم آنجا بود و بمناسبت اینکه در
ضمن اخبارات تقویت از سپاه تزاری روس حکرده بود این تغزیل یا قلعه
منفوہ گردید

﴿ تغزل وطنی ﴾

جزعی که تگیان ملک و ناموستند	بمرا دشمن ماموس ملک جاسوستند
نموده‌اند که هستند مؤذن اسلام	جاعقی که برای حکیمه ناقوستند
کلامی فکل آور و شیخ دستازی	نگاهان دغل دستیار سالوستند
و ضنچکو، شود زانگلیس و روس آزاد	که اینکروه بتر زانگلیس و از روستند
ز دوست دست تکبرند آن جامت دون	که دشمنان وطن را بجزر پاپوستند

—————
—————
—————
—————
—————

تلهی مبانه گروهی جو رعد در فریاد
 زبانش خویش رسد تا درینمچون کوئند
 سخن ذ خون سیاوش از چه میراند
 کسان که دهن کیخسروند و کاوند
 که بر لغات بد اندهش این اوراق
 کجاست برق غصب تابوزد این اوراق
 که سرزجم بعد داده خویش محروند
 حراست وطن اینکوه کرداند آری

از این جریده نگاران نگاهبانی علم
 مجو وحید که بر علم و فضل کابوسند

۴ شنبه ۶

از شلزار آدم به (تشیکان) قریه منصوبه سردار اشجع خبر آمد که
 پاک صاحب منصب انگلیسی با چند قر سوار هندی به فرج وارد شده اند بعض
 شنیدن این خبر سردار اشجع حکم مجاعات قطری از تشیکان بعله فرار کرد
 بطرف قریه (اردل) که در پشت کوه واقع است. چند روز خبر نهی در کار
 نبود من هر روز در دهی و هر شب در مکانی بسر برده و در راه و خانه سواره
 و بیاده مشغول ساختن کتاب سرگذشت اردشیر بودم
 دو سه روز هم سخت مریض شده ناچار بشلزار رفته و بعالجه دکتر
 نعمت‌الله خان نجف‌آبادی که جوانی است با حسن خلق و مهربانی شفایافت و آنگاه از راه
 گذیمان بروجن و از بروجن به پرادریه آمد .

۵ شنبه ۳

امروز در پرادریه خبر آمد که خلل سلطان باصفهان وارد شده است .
 این قضیه باعث نگرانی شد که با وجود فتوحات مجاهدین و خبر فتح فزوین
 چگونه خلل سلطان باصفهان آمده مرتضی فلیخان هم پرادریه آمد و با ضریحان السلطنه
 ملاقات و مشورت کرد .

از مهاجرین در قلمه پرادریه کسی جز سبد علی آغا ناشی نمانده بود . شب
 چهه ۲۸ با ضریحان السلطنه در خانقه سر بردم با ادای تمام مراسم درویشی . سردار
 محشم و امیر مجاهد و سردار خلف و امیر جنگ بحکم کایستان نول انگلیسی مصمم شده بودند

که پرادنیه را محاصره و فارت و ضرغام را اسیر یا تبعید کنند ولی از خبر یافش رفت مجاهدین بظرفه میگذرانیدند بعلاوه از مرتفعی قلیخان هم که سخت مانع بود نرس داشتند

ضرغام السلطنه کفنه بسبک درویشی دوخته و ذیر لباسها یوشده بود و با همه محدود خود مهیای هرگونه بیش آمد و جنگ بود وابدا اعتدالی بخوانین ایله پرست فوق و کاپیتان نول نیکرد ساه او در اینوقت همارت بود از صد نفر تقیکی از اهل پرادنیه و پسرانش .

گرچه آخر الامر علیه حضان یسرش که از همه یسران یش او محبوب تر بود بدترین خیانت را در حق پسر روا داشت چنانچه در محل خود باید باری ضرغام السلطنه بحکم تاریخ یکی از ارکان مشروطیت ایران و مردمی بزرگ و نیکنامست

مرحوم ضرغام السلطنه بجباری
با فرزند ارشدش ابوالقاسم خان

(تذکار)

میخواهیم جلد اول ره آورد را در شش گفتار از ده گفتار ختم کنیم ولی
اینودن وسائل و اسباب باعث گردید که در چهار گفتار خاتمه یافت و جلد دوم که ضمیمه
سال دهم است مشتمل بر شش گفتار و یک خاتمه مفعول خواهد بود.

در حقیقت جلد اول یکی از کتاب ره آورد پیش نیست و دو تاک دیگر
راجح میشود مجلد دوم که مشتمل بر شش هزار بیت شعر مهم اجتماعی و وطنی و شرح
حال مهاجرین و وقایع ایرانست

چاپ جلد اول در تیر ماه ۱۳۰۸ شمسی مطابق با ماه صفر از سال ۱۳۴۸ فری
در چاپخانه فردوسی طهران انجام یافت

بدون اجازه مؤلف کسی حق طبع ندارد (وحید)

غلط‌نامه

صحیح	غلط	صفحه	خط
سرجان	سرجان	۶	۱۸
شاه	شاه	۱۰	۲
لبر	لبر	۱۴	۰
کلپسا	کلپسیا	۱۴	۷
اضغاثی	اضغاثی	۱۷	۲
مانع و عایق	مانع عایق	۲۱	۱۲
برش تیر	برش تیر	۲۱	۱۸
تیغ تیر هلال	چون بود هلال	۲۳	۸
از آن شده است	وازان اس	۲۴	۹

۵۰ غلط نامه

صفحه	سطر	غلط	صحیح
۲۴	۱۲	پارد	پارد
۲۷	۱۲	وربر ما	وکل ما
۲۸	۶	اگت ما	اگت ها
۳۱	۶	شقاب	شقاوت
۳۱	۹	اهاده	اهاد
۳۹	۱۳	دین	رضن
۵۱	۴	ادر در خورد	ادر خورد
۵۳	۷	رشة	رسه
۵۸	۱۲	شده	شد
۶۰	۱۰۲	۱۳۳۶	۱۳۴۶
۶۲	۸	شورای ها	شورای ملک
۶۵	۶	ما پلک	لا پلک
۶۵	۸	شد ارارش	گفت ارارش
۶۷	۷	رجا	رجا
۶۹	۹	دارالعم	دارالعیم
۷۰	۸	دانه	داد
۷۳	۲۳	عمله وی را	عمله وی
۷۴	۲۴	لطف داد	لطف داد
۷۶	۸	سوزر	سوزر و
۷۷	۱۱	قص	قص
۷۸	۱۰	پنه	ضنه
۷۹	۶	رامولی	رامولی
۸۰	۳	وحشت هاک و دم	وحشت هاک و دم
۱۲۳	۶	رکشم	رکشم
۱۵۲	۱۰	زید سخانی	وہیق سخانی
۱۵۲	۱۲	قرایت	عرایت
۱۵۶	۱۶	کوه	کوه
۱۶۶	۶	و	ما او
۱۶۷	۲۰	سوار	سوار سار

کتب ذیل

فقط در اداره ارمغان رفروش میرسد

۱۰۰

دوره نه ساله مجله ارمغان با جلد مرغوب دارندۀ دوره نه ساله ارمغان
دارای بک کتابخانه ادبی خواهد بود

۱۰۱

دیوان کامل استاد ابوالفرح رونی که حکیم انوری از پیروان اوست
صحیح بدینجیح پروفسور چایکین مستشرق روسی و محشی بحوالی
ادب اریب میرزا محمدعلی خان ناصح ضمیمه سال ششم ارمغان

دیوان تمام دیده صادر دارای هزار بیت شعر و کلام قصار عربی با باطن این
ضمیمه من هفت

دیوان جهاد حکیم وحدی مراغه اصفهانی
ضمیمه من هشت

آدرس: طهران - مجله ارمغان نمره تلفون ۱۳۱۳